

DE VROUWEN VAN DE QUIZMASTER

een 'erotische' klucht

Luuk Hoedemaekers

PERSONAGES

- ☺ Maarten De Caboter

Maarten De Caboter is een Bekende Vlaming. Hij wordt meestal aangesproken als Emdécé (MDC). Hij is quizmaster/showmaster en presenteert het spiksplinternieuwe kijkcijferkanon ‘Het verstand van Emdécé’, een personalityquiz die nu al één van de meest succesrijke TV-programma’s die ooit door de Vlaamse openbare omroep werden gemaakt en uitgezonden, mag genoemd worden. MDC is zeker geen sympathiek iemand. Om eerlijk te zijn, hij is een etter. Hij gokt en heeft schulden. Af en toe snuift hij een lijntje coke.
- ☺ Amalia De Caboter-Gijsbers

Ook Amalia is een BV. Ze is een souzangeres. Ze is de kersverse echtgenote van MDC. Ze is stapelverliefd op haar man. Liefde is blind. Ze is de enige dochter van Walter en Martine Gijsbers-De Agiere.
- ☺ Walter Gijsbers

Walter is de vader van Amalia. Hij is een oud-politieagent. Hij loopt niet hoog op met zijn schoonzoon die hij ervan verdenkt allerlei affaires te hebben. Niet helemaal ten onrechte, zoals zal blijken.
- ☺ Martine Gijsbers-De Agiere

Martine is de moeder van Amalia. Ze is in de wolven met haar ‘beroemde’ schoonzoon. Martine stond niet op de eerste rij toen het verstand werd uitgedeeld.
- ☺ Bo Diriks

Bo is sinds kort één van de vriendinnetjes van MDC. Haar naam heeft ze te danken aan haar vader die een filmliefhebber was.
- ☺ Merel Flipkens

Merel is het huishoudhulpje, of zoals ze zelf zegt ‘de technisch assistente’ ten huize De Caboter. Ze is ook één van de vriendinnetjes van MDC.
- ☺ Mita De Mol

Mita is ook al een BV. Ze presenteert het celebrity-programma ‘Rode Oortjes’. Ze is ... één van de vriendinnetjes van MDC.
- ☺ Toni Lo Caroni

TLC (Té-elcé) is een Italiaans maffia-ettertje. Hij komt ‘incasseren’. Kan met een accentje praten.
- ☺ Ben De Caboter

Ben De Caboter is de verdwenen broer van MDC.
- ☺ (Zoë Vanstichelen)
- ☺ Verder kunnen er ook nog figuranten ingeschakeld worden, bijvoorbeeld tijdens de proloog (in de geïmproviseerde TV-studio waar o.a. een cameraman (m/v), een geluidstechnicus (m/v), een kapster (m/v), een grimeur (m/v) e.d. aan de slag zouden kunnen) en tijdens de huwelijksreceptie (waar een heleboel ‘bekende’ figuren zouden kunnen opduiken).

DECOR

‘De vrouwen van de quizmaster’ speelt zich af in de riante villa van MDC en Amalia.

Belangrijk in deze klucht is dat er twee speelvlakken zijn: een slaapkamer (boven) en een woonkamer (beneden). Hoe en waar ze geconstrueerd worden laat ik graag aan de inventiviteit van de regisseur en de technische ploeg over. De onderstaande beschrijving is slecht één van meerdere mogelijkheden.

- ⊙ Links achter tot midden achter en zo tot bijna helemaal voor: de slaapkamer van MDC en Amalia met tweepersoonsbed, kleerkast, deur en raam. Het raam bevindt zich in de linkerwand, de deur in de achterwand. Door dit raam wordt er heel wat naar beneden gevallen en gesprongen. Deze slaapkamer ligt hoger dan het normale speelvlak, dit om een duidelijk onderscheid te maken tussen slaapkamer en woonkamer. Er staat geen scheidingswand tussen slaap- en woonkamer.
Indien een verhoog moeilijk te bouwen is, kan de slaapkamer bijvoorbeeld ook op gelijke hoogte, naast de woonkamer geplaatst worden. Een totaal ander behang en lichtdecor zouden dan de illusie dat het om een andere ruimte op een ander niveau gaat, in stand kunnen houden.
- ⊙ Op de rechterzijde van het speelvlak bevindt zich de woonkamer. Tafel met stoelen. In de achterwand twee deuren: één naar de hal (en zo naar de bovenverdieping) en één naar de kelder. De kelderdeur is altijd afgesloten. Alleen MDC heeft een sleutel. Rechts achter een deur naar buiten (o.a. naar de tuin). Rechts vóór een deur naar de keuken. Verder nog een schouw en/of kast (met telefoon), bijvoorbeeld tegen de rechterwand tussen tuin- en keukendeur.
Verder aankleding naar believen.
- ⊙ Vóór de slaapkamer, maar dan op de begane grond (dus in de huiskamer), staat, afhankelijk van de nog beschikbare ruimte, een zitbank of een bankstel.

PROLOOG

Vooraleer de toeschouwers de zaal binnenkomen, passeren ze langs een geïmproviseerde televisiestudio waar Mita De Mol, presentatrice van 'Rode Oortjes' juist in de camera aan het spreken is. Dit gebeurt regelmatig opnieuw, bijvoorbeeld telkens wanneer een groepje toeschouwers naar binnen wil. Hier kan naar hartelust geïmproviseerd worden. Er kunnen cameramensen (m/v), geluidstechnici (m/v), een grimeur(m/v), een kapster (m/v) e.d. bij betrokken worden.

CAMERAMAN Klaar? Take 1 (2-3-4-5...). En draaien maar.

MITA Goedenavond, lieve en trouwe kijkers, bij deze speciale live-uitzending van ons celebrityprogramma 'Rode Oortjes'. De media schreven en praatten de laatste maanden bijna over niets anders meer dan over het nakende sprookjeshuwelijk van het jaar. En vandaag was het dan eindelijk zover. Hier in X (naam van de gemeente) gaven vanmorgen de misschien 2 bekendste Vlamingen van hun generatie, souldiva Amalia Gijsbers en quizmaster Maarten De Caboter, elkaar hun jawoord. Voor wie de laatste tien jaar in de wildernis heeft geleefd: Amalia Gijsbers is het kindsterretje dat uitgroeide tot de Vlaamse Tina Turner en Maarten De Caboter, bij iedereen beter bekend als Emdécé, is de gevierde en door alle vrouwen aanbeden bedenker en presentator van de personalityquiz 'Het verstand van Emdécé', het nieuwste en meteen ook populairste TV-programma dat sinds het ontstaan van de openbare omroep ooit in de Vlaamse huiskamers te zien was. Hier in zaal Y (naam van de zaal) te X stromen vanavond honderden familieleden, vrienden, filmsterren, showbizmensen, persmusketen en tutti quanti uit alle hoeken van het land en zelfs vanuit heel Europa toe om samen met Amalia en Maarten hun sprookjeshuwelijk te vieren. Zo zagen we al eerder M en N (fictieve namen, namen van toeschouwers of namen van Bekende Personaliteiten) naar binnen gaan en op dit moment arriveren hier O en P (fictieve namen, namen van toeschouwers of namen van BP's).

Hier kunnen eventueel interviews met toeschouwers ingelast worden.

CAMERAMAN Stop maar, Mita. Dat is niet goed. Er is te veel tegenlicht. We proberen het nog eens. Klaar? Take 2 (3-4-5...).

Dit fragment kan herhaald worden telkens als er een nieuw groepje toeschouwers arriveert.

Wanneer de toeschouwers hun inkomgeld betaald hebben worden ze officieel 'aangekondigd' door een ceremoniemeester en verwelkomd door het kersverse bruidspaar Amalia en Maarten en door de ouders van Amalia, Walter en Martine Gijsbers-De Agiere. Eventueel kan zelfs een hapje en/of een drankje aangeboden worden. De receptie mag een 'societygebeuren' zijn.

EERSTE TAFEREEL

Een week later. Zaterdagmiddag. Muziek: de Bolero van Ravel. Licht in de slaapkamer. Er liggen twee mensen in bed, onder de lakens. We zien hen nog niet. We vermoeden dat het Maarten en Amalia zijn, maar is dat zo? Ze stoeien. Ze lachen. Ze vrijen. Het klinkt als het geschreeuw van twee parende dieren, het amechtig gestoot van een bronstig hert en het eenzame gehuil van een door een pak bereden wolvin. Whooooooooooooooooo! Even stilte na het orgastisch gehuil van het wijfjesdier.

MDC Mijn God! 't Is alsof je naar de hemel gaat, alleen hoeft je er niet voor te sterven.

VROUW (*zucht*) Ja.

MDC Nog een keer!

VROUW (*uitgeput*) Nee.

MDC Please, poepeke?

VROUW Je bent een beest.

MDC Yes! Let that beast go!

VROUW Maar ik kan niet meer. Ik begrijp niet waar jij die energie blijft halen.

MDC Dat weet ik ook niet, maar ik weet wel dat als ze mij zouden aansluiten op een potentiometer, dat het toestelletje dan binnen de kortste keren zou ontploffen.

VROUW Zolang jij maar niet ontploft.

MDC Ik ben een vent van vlees en bloed, poepeke. Als ik het woord seks nog maar hoor, dan staat mijn blik al op oneindig en mijn verstand al op nul.

VROUW En je geval al recht omhoog! Mannen! Ik las ergens dat jullie er om de acht seconden aan denken.

MDC In dat geval ben ik geen echte man, want ik denk er al om de vijf seconden aan, poepeke. Kom hier, lekker dier. Ik ben een wolf en jij bent mijn teefje en het leven is fantastisch.

Er wordt gebeld.

VROUW Saved by the bell.

MDC Verrek, wie zou dat al zo vroeg kunnen zijn? (*MDC komt van onder de lakens uit gekropen en trekt een kamerjas aan; er wordt opnieuw gebeld*) Jaja, ik kom al. Wat zijn dat nu voor manieren. Zeker weer getuigen van Jehovah.

MDC gaat naar beneden. Ondertussen wordt er nog een paar keer ongedurig gebeld.

De vrouw zet zich rechtop in bed. We zien dat het niet Amalia is, maar Bo, ook al een jonge, frisse, knappe verschijning. Dan komt MDC, lichtjes in paniek, door de haldeur de woonkamer in, gevolgd door Walter en Martine, de ouders van Amalia.

MARTINE Dag schone schoonzoon van me. *(geeft hem een kus)*

MDC Dag ... euh ... moeder. Dag ... euh ... vader. *(wil schoonvader een hand geven maar deze negeert de uitgestoken hand en bekijkt MDC minachtend)* Wat een onverwacht bezoek, zo midden in de nacht.

WALTER Wablief? Het is godverdomme half één.

MDC Sorry.

WALTER Wij zijn al van zes uur op. Met slapen is nog nooit iemand rijk geworden.

MDC *(nog steeds behoorlijk nerveus)* Ik werk vooral 's avonds.

WALTER Het presenteren van een spelletjesprogramma kan je moeilijk werken noemen.

MDC *(tegenpruttelend)* 'Het verstand van Emdécé' is geen spelletjesprogramma, maar een personalityquiz. Het is, sinds het een paar maanden geleden voor het eerst op de buis kwam, nu al het populairste programma dat de openbare omroep ooit gemaakt heeft.

WALTER Zal het gaan, ja?

MDC Wat brengt jullie zo vroe... zo laat op de middag al naar hier? Amalia is er niet. Die heeft een hele week optredens in Wallonië en ze blijft daar overnachten. Ze komt pas volgende week terug. Heeft ze dat dan niet gezegd?

Ondertussen is Bo boven opgestaan. Ze trekt het bovenstuk van de pyjama van MDC aan en verlaat de slaapkamer.

WALTER Dat heeft ze ons zeker gezegd.

MDC Oh?

MARTINE Daarom zijn we ook gekomen. We wilden alleen even met je praten. Van man tot man, hè Walter?

MDC Maar dat komt me op dit moment niet zo goed uit. *(kijkt de hele tijd angstig naar de deur van de hal)* Ik heb nog verschillende afspraken deze namiddag.

WALTER Zever. Klopt het?

MDC Klopt wat?

MARTINE Wat ze zeggen?

MDC Wat zeggen ze?

WALTER Dat je een vrouwenloper bent.

MDC Huh? Wie? Ik? Wie verzint nu in godsnaam zoiets?

WALTER Dat doet er niet toe.

MDC Het is niet waar.

MARTINE *(tot Walter)* Zie je nu wel. Ik had het je toch verteld. Onze Maarten is zo niet. *(geeft MDC een kneepje in de wang)* Maarten is een hele lieve en brave en trouwe jongen, is het niet, Emdécé?

MDC U heeft een heel verstandige vrouw, mijnheer Gijsbers ... euh ... vader.

WALTER Nu moet je eens goed naar me luisteren, pipo. Amalia is onze enige dochter en een fantastisch kind. Ze stond dan wel niet op de eerste rij toen ze het verstand uitdeelden, ze kon de rij waarschijnlijk niet vinden, maar ...

MDC Ik heb haar daar alleszins niet gezien.

WALTER *(bekijkt MDC vernietigend)* ... maar ze kan wel fantastisch zingen en dat betekent in deze tijd ook al heel veel.

MARTINE Ze was ook heel laat met haar regels.

WALTER Martine, alstublieft!

MARTINE Ze was al zestien.

WALTER Martine!

MARTINE En ze dacht dat het kwam omdat ze die dag teveel tomatensoep had gegeten.

WALTER Martine!

MARTINE Zelf was ik ook vrij laat. Ons moeder zei ...

WALTER Martine, in godsnaam, zal het gaan, ja? *(tot MDC)* We hebben haar alleen maar met jou laten trouwen omdat dat het enige was dat ze absoluut wou. Ze is blijkbaar stapelverliefd op je. Waarom dat zo is, dat weet ik niet, daar kan ik met mijn verstand niet bij. Maar ons Amalia heeft dan ook niet mijn verstand, maar dat van haar moeder. Die is ook een beetje onder een dode hen uitgebroed. Als het alleen aan mij had gelegen, dan had ik jou met veel plezier mijn huis uitgeschopt. Dus zorg goed voor haar. *(grijpt MDC vast)* Begrepen, halfwas?

MDC Dat zal ik zeker doen. Bedankt, vader.

MARTINE Doe hem geen pijn, Walter.

WALTER Want als je haar ooit bedriegt of pijn doet, dan krijg je met mij te maken. Al ben ik dan gepensioneerd, ik heb nog heel wat vrienden bij de politie die je het leven verschrikkelijk zuur zouden kunnen maken.

MDC Ik zweer u op mijn plechtig communiezieltje dat ik nog nooit ...

De deur van de hal gaat open en Bo, gekleed in alleen maar het bovenstuk van de pyjama van MDC, komt binnen. De monden van Walter, Martine en MDC vallen open.

MARTINE Wie is dat? Walter, wie is dat?

WALTER Wie is dat?

MDC Dat is ... euh ... dat is ... euh ...

BO Bo De Caboter.

WALTER Wie?

MARTINE Wie?

MDC *(stilletjes)* Wie?

BO Bo De Caboter, zijn halfzus.

MDC *(stilletjes)* Mijn wat?

WALTER Zijn wat?

MARTINE Zijn wat?

WALTER *(geërgerd tot Martine)* Schei nu toch eens uit met me de hele tijd na te praten. Je lijkt wel een papegaai.

MDC Euh ... mijn halfzus.

WALTER Heb jij een halfzus?

MDC Blijkbaar. *(herpakt zich)* Ja, ja.

MARTINE Maar dat is geweldig ... voor ons Amalia. Nu heeft ze iemand om schoenen mee te gaan kopen. Ik zeg, nu heeft ze iemand om schoenen mee te gaan kopen.

WALTER Moeder! *(tot MDC)* En waarom weten wij niets van die halfzus?

MDC Omdat ... euh ... omdat ...

BO Omdat hij er nooit iets van verteld heeft, zeker? *(tot MDC)* Foei, Maarten. *(tot Walter en Martine)* U bent zeker de ouders van Amalia. Aangename kennismaking.

MARTINE Welkom in de familie, meisje. Ik zeg, welkom in de familie.

WALTER En waarom heb jij ons nooit iets over haar verteld?

MDC Euh ... leg jij het hem even uit, poepe... (*slikt*) ... euh ... zusje?

BO Ach, mijn broertje heeft het nog altijd moeilijk om over de familieвете te spreken, is het niet, broertje? Heb je me daarom al die tijd verzwegen?

WALTER (*achterdochtig*) De vete?

MDC De vete? De vete, juist, ja.

MARTINE Over welke veter hebben ze het, Walter?

BO Jakob De Caboter, de vader van Maarten, was een ... euh ... viriel man die zich moeilijk kon bedwingen als er mooie vrouwen in de buurt waren.

MDC (*terzijde*) Ik heb het dus niet van vreemden.

BO Zelfs de vrouw van zijn eigen broer Henri, Lydia Vanspauwen, zijn schoonzus dus, de tante van Maarten, was niet veilig voor hem, als jullie begrijpen wat ik bedoel.

WALTER (*tot MDC*) Je bent dus niet alleen haar halfbroer, maar ook haar neef.

MDC Blijkbaar ... euh ... ik bedoel ... ja.

WALTER En toen?

BO Nonkel Henri was al jaren impotent en uiteraard was hij razend toen mijn moeder hem vertelde dat ze met een pakske zat, en dat dat pakske dan ook nog van zijn bloedeigen broer Jakob bleek te zijn. Nonkel Henri heeft me uiteindelijk erkend als zijn eigen wettige dochter omdat mijn echte vader, Jakob, dat niet wou doen. Hij nam moeder en mij mee naar het buitenland en hij verbrak het contact met zijn broer. Voor hem bestond Jakob niet meer en hij verbood moeder en mij om zelfs nog maar over hem te praten, laat staan van hem te ontmoeten.

MARTINE Wat een schattig verhaal. Het zou zo uit de Story kunnen komen. Ik wist niet dat jij zo een avontuurlijke familie had, Emdécé.

MDC (*fier*) Ja, wij zijn nogal kadékes, hè? (*kleintjes na een vernietigende blik van Walter*) Ik bedoel, wij zijn geen gewone.

WALTER (*achterdochtig tot Bo*) En waarom ben je dan nu plots opgedoken?

BO Ach, mijn vader en moeder zijn al een hele tijd dood en toen ik in een tijdschrift las dat mijn halfbroertje ging trouwen en dat zijn ouders ook dood waren, toen dacht ik dat de tijd wel rijp was om de familiebanden opnieuw aan te halen.

MARTINE Maar nonkel Henri zou zich zeker in zijn graf omdraaien, moest hij dit horen, of niet?

BO Dat zal moeilijk gaan, ze hebben hem gecremeerd.

WALTER (*nog steeds achterdochtig*) En waarom was ze niet op de bruiloft?

MDC Omdat ze ... euh ...

BO (*met stralende glimlach*) Ik had me in de datum vergist.

MARTINE Ach, dat overkomt zelfs de slimsten. Mij gebeurt dat ook wel eens, hè Walter.

WALTER (*sarcastisch*) Ja, jou gebeurt dat ook wel eens.

MARTINE Trek het je maar niet aan, meisje. Ik zeg, trek het je maar niet aan.

WALTER En wat doet ze dan nu hier?

MDC Ze is vannacht blijven logeren, maar ze vertrekt vandaag.

BO Vandaag over acht dagen, bedoelt hij. Ik mag hier een weekje blijven logeren.

MDC Huh?

BO We hebben toch nog zoveel bij te praten, broertje.

MARTINE Dat is heel gastvrij van je, Emdécé. Ik ben toch zo blij voor je. Een broer kwijtgeraakt, maar een halfzus in de plaats gekregen. Heb je nog iets van of over Ben gehoord?

MDC Nee. Niets.

MARTINE Geef de moed maar niet op. Hij zal wel weer boven water komen.

MDC Ik hoop het.

MARTINE Dan zullen we je niet langer ophouden. Kom, Walter. Ik zeg, kom, Walter.

WALTER Denk aan wat ik je gezegd heb, Emdécé.

MDC Dat ga ik zeker doen ... vader.

MARTINE Amuseren jullie je maar, kinderen. Dag schoonzoon, dag Bo. (*geeft haar een kneepje in de wang*) Wij moeten toch dringend eens gaan winkelen met ons drieën, Amalia, jij en ik. Ik heb vorige week in Maasmechelen Village een paar schoentjes gezien, je houdt het niet voor mogelijk en ...

WALTER (*onderbreekt haar ongeduldig*) Allez, vooruit, moeder. (*Walter en Martine af via hal*)

MDC (*kwaad*) Wat had dat allemaal te betekenen? Hoe haal je het in je hoofd om je uit te geven voor mijn halfzus?

BO (*onschuldig*) Je bent toch niet kwaad? Je zou me juist dankbaar moeten zijn. Heb ik je dan niet uit een hopeloze situatie gered?

MDC Ja, maar ...

BO Ja maar wat?

MDC Dat je een hele week blijft logeren, was dat nu echt nodig?

BO Nodig misschien niet, maar (*gemaakt pruilend*) ik dacht dat dat mijn wolfje dat wel plezant zou vinden.

MDC Ja, maar ...

BO Je vrouw is toch een hele week weg.

MDC Ja, maar ...

BO En je houdt niet eens van haar. (*plagend en Martine imiterend*) Ik zeg, je houdt niet eens van haar.

MDC Ja, maar ...

BO Je bent alleen maar met haar getrouwd voor haar geld en voor dat van haar ouders. Geld dat ze nog niet eens heeft. En seks met haar stelt al helemaal niets voor.

MDC Zo erg is het nu ook weer niet.

BO Jouw woorden gisterenavond! (*begint hem langzaam op te vrijen*) Met mij daarentegen ...

MDC Ja, maar ...

BO So what? We hebben het hele huis voor ons alleen. We kunnen de hele dag nummertjes maken, zoveel we maar willen en waar we maar willen, op jullie slaapkamer, op de logeerkamer, in de kelder, op de keukentafel, (*trekt hem op de divan*) op de divan, op zijn hondjes ...

MDC (*houdt haar af*) Jij heet toch niet echt Bo De Caboter, hè?

BO Nee. Bo Diriks.

MDC Waar heb ik die naam nog gehoord?

BO Mijn vader was een filmliefhebber. Maar dat heb ik je gisterenavond toch allemaal al verteld. (*plagend*) Ik heb de indruk dat mijn wolfje wat veel gedronken had.

MDC Ik heb liever niet dat je me zo noemt.

BO Oh?

MDC Dat doet me teveel aan mijn jonge jaren bij de scouts denken.

BO (*enthousiast*) Was je bij de scouts? Ik ook. Wat was je totem? (*plagend, verleidelijk*) ‘Ontploffend Potentiometerke’? ‘Bronstig Hert’? ‘Wippend Wolfke’? ‘Tochtige Tapir’? ‘Ritsige Rekel’?

MDC (*grijnzend*) Nee, Duitse Staander. Zeg, heb jij dat verhaal over ‘nonkel Henri’ zomaar uit je duim gezogen?

BO Ik heb een levendige fantasie.

MDC Ik ook. Vooral in bed.

BO Dat heb ik gemerkt, ja.

MDC (*fier*) Echt waar? Whaw! En dat was nog maar een voorproefje. You ain’t seen nothing yet, babe!

BO (*ironisch*) Whaw! Zeg eens, hoe zit dat nu werkelijk met jouw familie?

MDC Mijn ouders, Myriam en Jakob, (*spottend*) ook jouw vader, zijn inderdaad dood. Hoe wist je dat?

BO Het stond in ‘de boekskes’. Maar ik bedoel eigenlijk, wat is dat met die broer?

MDC (*aarzelend*) Ik heb één broer, ja, onze Ben, maar ... euh ... hij is al meer dan een jaar spoorloos verdwenen.

BO Huh?

MDC Ja, op een dag was hij weg en sindsdien heeft niemand nog iets van hem gehoord.

BO Maar dat kan toch niet. Mensen verdwijnen niet zomaar.

MDC Toch is het zo.

BO En wat zegt de politie?

MDC Dat hij een volwassen meerderjarige is die waarschijnlijk met een jonge griet de hort op is en dat er dus geen reden is om het als een onrustwekkende verdwijning te beschouwen. Dossier zo goed als afgesloten.

BO Is hij getrouwd of heeft hij een vriendin?

MDC Niet dat ik weet. We zijn niet zo close.

BO Toch raar.

MDC Ach, hij zal ooit wel weer verschijnen.

BO Je zit er precies niet echt mee in.

MDC (*geërgerd*) Ik zei toch dat we niet zo close zijn en bovendien is hij oud en wijs genoeg om te weten wat hij wil. Als hij wil onderduiken dan zal hij daar wel zijn redenen voor hebben. (*grijnzend*) Maar we dwalen af. Wat was dat met die hondjes op de divan?

Terwijl MDC Bo bespringt, gaat de haldeur open en komt Merel, het knappe huishoudhulpje binnen. Ze heeft zich met haar eigen sleutel in de woning binnen gelaten. MDC is totaal verrast en kan zich maar net op tijd losmaken van Bo.

MEREL (*terwijl ze de deur dicht doet, overdreven vriendelijk*) Goedemorgen, ‘mijnheer De Caboter’.

MDC Goeiemorgen, Merel. Ik wist niet dat je vandaag kwam.

MEREL (*ondeugend*) Ik kan meerdere keren per dag komen.

MDC (*schraapt zijn keel*) Je weet wat ik bedoel. De woensdag en de vrijdag zijn toch je vaste dagen.

MEREL Dat is ook zo, maar Amalia had me gevraagd om, nu zij er niet is, deze week iedere dag langs te komen.

MDC Euh ... ik weet niet of dat wel nodig is.

MEREL (*haar glimlach bevriest als ze Bo ziet; argwanend en vanuit de hoogte bekijkt ze Bo; teleurgesteld en vijandig*) Oh, u heeft bezoek, zie ik.

MDC Mereltje, dit is mijn halfzus Bo. Bo, dit is onze poetsvrouw ...

MEREL (*verbetert*) ... huishoudhulpje ...

MDC ... ons huishoudhulpje Merel.

MEREL (*iets meer opgelucht*) Ik wist niet dat u een halfzus had. Daar heeft u me nooit iets van verteld.

BO (*spottend*) Moet dat dan? (*als Bo niet naar haar kijkt, steekt Merel haar tong uit*)

MDC (*tot Bo*) Zou jij je niet eens gaan aankleden, zus?

BO Een goed idee, want (*dubbelzinnig en met een knipoog naar MDC*) van ‘slapen’ zal er toch niets meer in huis komen. De wolven zijn voorlopig uitgehuld. (*wil*)

afgaan maar neemt de rechter deur, deze naar de kelder, in plaats van de linker; de kelderdeur is gesloten) Oeps, gesloten.

MDC (*glimlachend*) Het is de andere deur.

MEREL Die naar de kelder is altijd gesloten. Zelfs ik mag daar niet komen.

BO Oh?

MDC (*wijst*) De andere.

BO Oké. (*af*)

MEREL Wat bedoelde ze met die wolvinnen? Wie is ze? Een van je sletjes?

MDC Maar nee, ze is mijn halfzus.

MEREL Ik mag haar niet. Ze gaat dadelijk toch naar huis zeker?

MDC Euh ...

MEREL Ze blijft toch niet logeren?

MDC Euh ...

MEREL Hoe lang blijft ze?

MDC Een week.

MEREL Wat? De hele week? En net nu Amalia weg is. En ik heb nog wel speciaal zoveel moeite gedaan om van haar gedaan te krijgen dat ik deze week iedere dag mag komen!

MDC (*hulpeloos*) Ik kan er ook niets aan doen.

MEREL (*vliegt MDC rond de hals*) Zeg dat je van me houdt, Emdécé! Van mij alleen. Zeg dat Amalia een trut is. Zeg dat je van haar gaat scheiden. Zeg dat je met je Mereltje gaat trouwen!

MDC Ik ... euh ...

MEREL Zeg het!

MDC (*geloofwaardig acterend*) Ik hou van mijn Mereltje.

MEREL Alleen maar van haar!

MDC Alleen maar van haar.

MEREL Beloof me dat je met me gaat trouwen!

MDC Ik beloof het.

MEREL *(hevig geëmotioneerd)* Oh, je bent fantastisch! *(kust hem)* Laten we vanavond de beest uithangen. Ik ben een vulkaan, Emdécé, en ik moet hoognodig geblust worden.

MDC *(terzijde)* Als het spuitwater op is valt er niet veel meer te blussen!

MEREL Kom hier, pompier! *(kust hem)*

Ondertussen is Bo de slaapkamer binnengegaan. Ze kleedt zich aan en begint in de spullen van MDC te snuffelen. Wanneer ze een kettinkje met een sleutel vindt, houdt ze deze even vast en kijkt nadenkend voor zich uit.

MDC *(weert Merel af)* Zou jij nu niet beter eerst aan de slag gaan, mijn zangvogeltje. We willen toch niet dat mijn halfzus iets in de gaten krijgt, hè?

MEREL Ik hou van je! En ik ben niet meer tevreden met een nummertje op woensdagen en vrijdagen. Ik wil je iedere dag opnieuw bedelven onder mijn magma.

MDC We zullen deze week toch maar beter heel goed op onze tellen passen, mijn Etnaatje.

Met nog enkele kushandjes verdwijnt Merel in de keuken om haar poetsmateriaal te halen. MDC haalt een zakje coke uit een potje in de kast. Hij maakt alles klaar om een lijntje coke te snuiven.

MDC Dzjiezies, stomme trut. Als je hen een paar keer een goede beurt hebt gegeven, dan beginnen ze al te denken dat je hun eigendom bent en dat je met hen gaat trouwen. Maar dat pakt geen verf bij Emdécé. *(hij snuift één lijntje)* Een vrouw is maar een vrouw, niet meer en niet minder *(snuift een tweede lijntje)* maar vooral niet meer. Een lijf met tetten en met gaten. Als ze denkt haar jongen als een koekoek in mijn nest te kunnen dumpen, dan vergist ze zich stierlijk. Een beetje vogelen, oké, maar niet verder, mevrouw Merel.

MEREL *(met poetsgerief op uit de keuken)* Zal ik boven beginnen, scha ... euh ... 'mijnheer De Caboter?'

MDC *(terwijl hij snel zijn spullen opbergt)* Neenee, begin maar beneden, Mereltje. Ik ga me ondertussen aankleden en eens kijken of mijn zus alles vindt wat ze nodig heeft. *(af om naar boven te gaan)*

MEREL *(werpt hem kushandjes na en begint wanneer MDC af is, te zingen en te dansen met een borstelsteel als danspartner en/of als microfoon)* 'Daar komt de bruid, daar schuift ze uit, lalalalalalalal ...' Nu word ik een BV. Of een BH, een Bekend Huishoudhulpje! *(ze zingt, op de melodie van 'Ik hou van u' van Noordkaap)* 'Ik hou van mij, ik hou van mij, ik hou van mij!'

Wanneer Bo MDC de trap hoort opkomen, steekt ze de sleutel snel weer terug op de plaats waar ze hem gevonden heeft. Enkele seconden later komt MDC de slaapkamer binnen.

BO (*blij*) Ik ga dadelijk naar huis om mijn koffers te halen. Het wordt een heerlijke week, Emdécé.

MDC Ik zal je wel op de logeerkamer moeten installeren.

BO (*hem aanhalend*) Als ik maar dicht bij jou in de buurt ben.

MDC Ik begin er toch aan te twijfelen of het wel zo een goed idee was.

BO Nu kunnen we niet meer terug, schat.

MDC Nee, maar we zullen heel goed moeten uitkijken. Merel heeft meer weg van een gier dan van een merel. Als ze ons betrapt zou ze het tegen Amalia kunnen vertellen, en dat willen we niet, hè?

BO Nee, dat willen we niet, wolfje.

MDC We mogen haar dus zeker niet op stang jagen.

BO Heb jij misschien iets met haar?

MDC Ik? Met Merel? Hoe kom je daar bij?

BO De manier waarop ze naar je keek.

MDC Ze zou wel willen, denk ik, maar ze past helemaal niet bij mij. Ze is een poetsvrouw, en daarbij is ze lelijk en dom, terwijl ik daarentegen knap ben, en intelligent ...

BO ... en zelfzeker.

MDC Dat ook ja.

BO (*speels*) Ik ben een jaloerse vrouw, Emdécé. Ik deel een man niet graag met iemand anders.

MDC Jij ook al niet?

BO Wat bedoel je?

MDC Euh ... dat ik ook heel erg monogaam ben ... op Amalia na, natuurlijk ... maar dat is mijn vrouw en dat telt dus niet.

BO Gelukkig.

MDC Je hebt gelijk, poepeke, het wordt een heerlijke week. (*grijpt haar vast*) Laten we maar volle bak genieten van de kansen die moeder natuur ons heeft geboden. (*Bo begint te huilen als een wolvin en MDC huilt met haar mee*) Ik brul van bronst!

MEREL (*kijkt wantrouwig naar boven en roept dan aan de gangdeur*) Scheelt er iets daar boven?

MDC Neenee, Mereltje, alles is in orde! *(hij duwt Bo de slaapkamer uit)* Vooruit, naar de logeerkamer. We zullen ons nog even moeten inhouden, poepeke.

Terwijl MDC zich verder aankleedt, gaat beneden de bel. Merel gaat de hal in, doet de voordeur open en laat Mita De Mol, de presentatrice van 'Rode Oortjes' binnen.

MITA Goeiemiddag.

MEREL *(in extase)* Whaw! ... U ... u ... whaw! U bent toch Mita De Mol?

MITA Dat ben ik.

MEREL Whaw! De presentatrice van 'Rode Oortjes'!

MITA Yep.

MEREL Whaw! Ik ben Merel, het huish... de technische assistente van mijnheer De Caboter.

MITA *(sarcastisch)* Whaw!

MEREL Whaw! ... Whaw! ... Dat ik u hier in levende lijve mag ontmoeten. Whaw! Maar u komt zeker niet voor mij?

MITA *(minachtend)* Uiteraard niet. Is mijnheer De Caboter thuis?

MEREL Ja. Whaw! Ik ben de grootste fan van u en uw programma. Ik kijk iedere avond naar 'Rode Oortjes' en ook nog dikwijls 's namiddags naar de herhalingen van de avond er voor en ik ...

MITA *(onderbreekt haar abrupt)* Dat is heel fijn, meisje, maar zou ik dan nu mijnheer De Caboter kunnen spreken asjeblief?

MEREL *(aan de gangdeur roepend, nog steeds vreselijk opgewonden)* Mijnheer De Caboter, mijnheer De Caboter, mevrouw De Mol is hier voor u, Mita De Mol van 'Rode Oortjes', u weet wel, het cebrilityprogramma over BV's en relaties en seks. Ze wil u spreken over ... *(tot Mita)* Waarover wil u mijnheer De Caboter eigenlijk spreken?

MITA Dat gaat jou niets aan, dat zal ik hem zelf wel zeggen.

MEREL *(naar boven roepend)* Ze wil u spreken over iets dat mij niet aangaat, ze zal het u zelf wel vertellen.

Ondertussen is Bo naar beneden gekomen. Zij moet haar koffers nog gaan halen.

MDC *(roept van boven)* Ik kòòòòm!

MEREL *(in zichzelf; dankbare herinnering)* Dat heb ik een paar dagen geleden nog gehoord. *(tot Bo)* Kijk eens wie er is! Mita De Mol! Zij is de presentatrice van het cebrillertyprogramma ‘Rode Oortjes’!

BO Ah zo, een roddelprogramma dus.

MITA *(in haar gat gebeten)* En u bent zeker de overgrootmoeder van mijnheer De Caboter?

MEREL Ze is zijn halfzus.

MITA *(geïnteresseerd)* Ik wist niet dat mijnheer De Caboter een halfzus had.

BO Een mens kan niet alles weten.

MDC *(is haastig naar beneden komen lopen)* Aha, jullie hebben al kennis gemaakt, zie ik. Goeiemorgen, mevrouw De Mol.

MITA Zeg maar Mita, mijnheer De Caboter.

MDC Zeg maar Emdécé, Mita. *(tot Bo)* Moest jij niet ...?

BO Zeg maar niets meer, ik ben al weg, als je dat wil. *(af via haldeur)*

MEREL *(tot Mita)* Zeg maar Merel, Mita.

MITA *(uit de hoogte)* Pardon?

MDC *(tot Merel)* Ga jij boven maar verder met je werk, Merel.

MEREL *(gepikeerd)* Jaja, ’t is al goed. *(ze pakt haar spullen en verdwijnt naar boven)*

MDC en Mita kijken elkaar onbewogen aan tot Merel verdwenen is. Maar dan bespringt Mita MDC.

MITA Ik heb je gemist, konijntje!

MDC Maar Mita ...

MITA Ik moest je zien, eekhoorntje. Het is alweer een week geleden dat we nog eens nest gemaakt hebben.

MDC We hadden toch afgesproken dat je me hier niet zou opzoeken.

MITA *(pruilend)* En jij had toch beloofd om me te bellen.

MDC Er is van alles tussen gekomen.

MITA Ik wil met je vrijen, konijntje.

MDC Maar Mita ...

MITA Amalia is nu toch weg? (*geil*) Ik ben een hitsige leeuw, konijntje, en jij moet me temmen ...

MDC Ik wil je wel temmen, poesje, maar ...

MITA De kokende lava uit jouw vulkaan moet mijn onrust genezen.

MDC (*terzijde*) Wat is dat toch met die wijven en hun vulkanen?

MITA Nu, Emdécé, nu!

MDC ... niet nu, tiggertje. Ons huishoudhulpje Merel loopt hier rond en ...

MITA Is die mislukte papegaai jouw poetsvrouw? Ze zei dat ze je ‘technisch assistente’ was.

MDC Ach, het is een goed kind. Niet al te verstandig, maar uitstekend in wat ze moet kunnen.

MITA (*haalt hem weer aan*) En jij, ben jij nog altijd uitstekend in wat jij moet kunnen?

MDC In godsnaam, Mita, ze gaat ons horen. En daarbij, mijn halfzus logeert bij ons.

MITA Sinds wanneer heb jij een halfzus?

MDC Al heel lang, maar we waren elkaar wat uit het oog verloren.

MITA (*enthousiast*) Daar zou ik een hele mooie reportage van kunnen maken voor ‘Rode Oortjes’, (*imiteert Merel*) ‘het celibrelibertyprogramma’. ‘Vlaanderens grootste idool vindt halfzus terug!’

MDC Nee, dat kan je niet doen.

MITA Waarom niet?

MDC Bo is ... euh ... nogal erg op haar privacy gesteld.

MITA (*met een valse glimlach*) Goed dan, ik zal ‘voorlopig’ nog niets over haar vertellen, maar ...

MDC (*ongerust*) Maar ... ?

MITA ... maar dan wil ik vanavond wel bereden worden door mijn koninklijke hengst.

MDC Oei. Jouw ... euh ... jouw koninklijke hengst is op dit moment een beetje kreupel.

MITA Dan zal ik hem wel ‘spalken’.

MDC (*stapt over op een ander onderwerp*) Wil je misschien iets drinken?

MITA (*zwoel*) Ja, ik wil jouw levenssappen drinken, beest van mij! (*grijpt hem weer vast*)

MDC (*weert haar af*) Toch maar eerst iets fris misschien? Om een beetje af te koelen?

MITA (*zucht*) Goed, doe mij dan maar een Pepsi Max Cool Lemon.

MDC Komt eraan. (*af in de keuken*)

Terwijl MDC in de keuken een drankje inschenkt, zet Mita de radio aan. Als MDC terug binnenkomt wordt er een net binnengelopen bericht voorgelezen.

RADIOSTEM In de Kerkstraat te X is er vanmorgen een gasontploffing geweest. De oorzaak van de ontploffing is nog onbekend, maar de brandweer vermoedt dat het om een gaslek gaat. Gelukkig raakte niemand gewond. Drie huizen raakten wel zwaar beschadigd en zijn tijdelijk onbewoonbaar verklaard.

MDC (*zet de radio af en geeft Mita haar drankje*) Welke idioten verwarmen en koken nu in godsnaam met gas?

MITA Duitsers met heimwee. Of Joden met karakter.

MDC Je bent een bitch, Mita De Mol.

MITA Ik weet het. Wanneer trouw je met me, Emdécé?

MDC Je moet nog wat geduld hebben, poesje.

MITA Je houdt toch nog van me, hè? Van mij alleen, hè?

MDC Natuurlijk, poezewoefke.

MITA Ik ben zo gelukkig als ik je zie, Emdécé, en toch zo ongelukkig als jij niet bij me bent. (*grijpt hem weer vast*) Kom, we duiken tussen de lakens!

MDC (*in paniek, want herinnert zich plots iets*) Shit, de lakens! (*tot Mita*) Luister, poesje, je weet toch dat dat nu niet kan. Ik zal je ... euh ... vanavond ... wel ... euh ...

MITA (*hoopvol*) Vanavond? Beloofd?

MDC Jaja, beloofd. (*werkt haar de deur uit*) Maar nu moet je gaan, ik moet trouwens nog naar een vergadering. Dag, poesje, tot straks. Dààg!

Ondertussen heeft Merel boven de lakens in haar handen genomen. Ze onderzoekt ze nauwkeurig en begint eraan te ruiken. Als MDC Mita de deur uit heeft gewerkt, haast hij zich naar boven.

MEREL *(kijkt MDC kwaad aan)* Wat heeft dit te betekenen?

MDC *(quasi-verbaasd)* Wat bedoel je, schat?

MEREL Die plekken in je lakens. Het zijn zeker geen zweetplekken.

MDC Huh?

MEREL Amalia was vannacht toch niet hier.

MDC Oh, bedoel je dat. Dat moet euh ... een ... euh ... een accidentje zijn geweest. Een spontaan accidentje.

MEREL *(spottend)* Een spontaan schietaccidentje.

MDC Ik was over jou aan het dromen.

MEREL *(trekt MDC in bed)* Hopelijk heb je niet al je kruit verschoten, Clint Eastwood.

MDC Nu niet, Merel, mijn zus ...

MEREL Je zus is weg. Ze zei dat ze pas binnen een uurtje terug zou zijn. *(smekend)* Allez, please? Een vluggertje, Emdécé, asjeblief!

MDC *(geeft zuchtend toe)* Allez, vooruit dan maar. Maar dan wel een heel vlug vluggertje.

MEREL Joepie!

DOEK

TWEEDE TAFEREEL

Het doek gaat open. Licht in de slaapkamer. MDC rolt opgelucht van Merel af.

MDC Klaar!

MEREL (*teleurgesteld*) Dat was snel.

MDC Zoals afgesproken, hè, een vluggertje.

MEREL Ik wil nog.

MDC Ik ben bang dat dat niet meer zal gaan. Op is op.

MEREL Heb je geen patronen meer? Dat komt zeker door dat schietaccidentje van vannacht. (*plagend*) Of zou het de leeftijd zijn? Of een slechte voeding? (*ernstig*) Let je wel goed op wat je eet? Je moet veel fruit en groenten eten. En veel peterselie en mosselen en gember en selder en hardgekookte eieren en Spaanse vlieg en look. En je mag niet schrokken. Je moet heel langzaam eten en goed kauwen. Goed kauwen is je halve eten.

MDC Soms denk ik wel eens dat er kosten zijn aan jou, mijn Mereltje.

MEREL Ach, je kan toch zo lief zijn als je dat wil. (*neemt de lakens vast*) Ruik eens: de heerlijke geur van onvervalste, volwassen seks. (*duwt hem de lakens onder de neus*)

Er wordt gebeld. MDC vliegt uit bed en trekt zijn kleren aan.

MDC Vooruit! Aankleden en verder werken!

MEREL (*hem tegenhoudend en chanterend*) Alleen als je belooft om me vanavond een extra-lange beurt te geven.

MDC (*gejaagd*) Goed goed goed ... Allez, vooruit, kleeft je aan!

MEREL Jawohl, mein Führer!

MDC gaat naar beneden. Merel rekt zich nog even uit, staat dan op en kleedt zich al zingend aan. Ze zingt op de melodie van 'Zing, vecht, huil, bid ...' van Ramses Shaffy 'Zing, poets, vrij, ruik, dans, lach en bewonder', terwijl ze zichzelf bewondert. Ondertussen heeft MDC beneden de voordeur open gedaan en komt hij de woonkamer binnen, gevolgd door Martine en Walter. Martine en Walter hebben allebei koffers bij.

MDC (*ongerust*) Wat heeft dit te betekenen?

WALTER Er was een gasontploffing in onze straat. De helft van ons dak is weggeblazen.

MDC (*een beetje in paniek*) Maar daar kan ik toch niets aan doen?

MARTINE *(begint in de lucht te snuiven)* En omdat ons Amalia gezegd heeft dat we altijd welkom zijn ... wat ruik ik toch, ik zeg, wat ruik ik toch ... komen we hier een paar dagen logeren ...

WALTER Je had toch niet gedacht dat we op hotel zouden gaan.

MARTINE ... tot ze ons dak hersteld hebben ... maar wat ruik ik toch?

MDC Dat kunnen jullie niet menen.

WALTER *(in de aanval)* Zijn we misschien niet welkom?

MDC *(terugkrabbelend)* Natuurlijk wel, maar ...

Ondertussen is Merel beneden gekomen.

WALTER En wie mag dat zijn?

MDC Dat is Merel Flipkens, ons huishoudhulpje.

WALTER Ah zo, mijnheer heeft een huishoudhulpje.

MARTINE Maar wat ruik ik toch? Ik zeg, wat ruik ik toch?

MEREL *(fier)* Dat zal de geur zijn van onvervalste ...

MDC *(onderbreekt haar vlug)* ... van onvervalste poetsproducten.

MARTINE Denk je? Hij komt me bekend voor, maar het is precies toch alweer een hele tijd geleden dat ik hem nog eens geroken heb. Ik zeg, het is precies ...

WALTER *(geërgerd)* Jaja, Martine.

MEREL Ik kan hem niet dikwijls genoeg opsnuiven. Als ze mij mijn gang lieten gaan, dan ...

MDC *(onderbreekt haar weer)* Het is al goed, Merel.

WALTER Zou jij ons niet eens eerst de logeerkamer wijzen vooraleer dat we hier wortel beginnen te schieten.

MDC Oei, dat zal moeilijk gaan want mijn poepe ... want mijn halfzus Bo slaapt daar al. Maar jullie mogen het tuinhuisje gebruiken. Ik hoop dat dat ook goed is.

MARTINE Dat is heel lief van je, Emdécé.

Er wordt gebeld.

MDC Wie kan dat zijn? Ga jij maar open doen, Merel. *(Merel af)*

WALTER Nu we dan toch noodgedwongen hier zijn, kunnen we, zolang ons Amalia op tournee is, net zo goed een oogje op je houden. Er loopt hier mijns inziens wat te veel schoon vrouwvolk rond.

MARTINE Het zijn zijn halfzus en zijn huishoudhulpje, Walter. Je moet daar niets achter zoeken. Je bent veel te achterdochtig. Je mag je schoonzoon best wat meer vertrouwen.

WALTER *(met vernietigende blik naar MDC)* Ik vertrouw hem nog niet op een lege hondskar.

MDC *(met onnozel lachje)* Allez, merci, vader.

MARTINE Emdécé is een goeie jongen, Walter. Ik zeg, Emdécé is een goeie jongen.

MDC Zeker weten, moeder.

Merel op met TLC. MDC schrikt.

TLC *(uitdagens en vol zelfvertrouwen)* Ah, maatje! *(ziet Walter en Martine)* Je hebt bezoek, zie ik. *(bekijkt Martine nadrukkelijk en is erg onder de indruk)* Nondepie, wat hebben ze hier binnengestoten. Zou je mij niet eens voorstellen aan deze knappe verschijning, Emdécé.

MARTINE Heeft hij het over mij, Walter?

MDC Dit is Martine De Agiere, mijn schoonmoeder.

TLC Zo maken ze ze vandaag niet meer. Wat een bjoetifoel leejdie! Wat een mamma, wat een lijf, wat een borsten! *(maakt overdreven buiging)* Aangename kennismaking, mevrouw De Agiere. *(tot Walter)* En u bent zeker haar chauffeur?

MDC Dat is mijn schoonvader.

WALTER *(woedend)* Wie is die spaghettivreter, Emdécé?

MDC Dat is Toni Lo Caroni.

TLC Zijn beste vriend, nietwaar Emdécé?

MDC Eigenlijk ... Ja, mijn beste vriend.

WALTER *(tot MDC)* Fraaie vrienden hou jij er op na. *(tot TLC)* Nu moet jij eens goed naar mij luisteren, jij kleine kortgestuikte lasagnakakker. Als jij er niet onmiddellijk mee ophoudt mijn vrouw te beledigen, dan ...

TLC Maar ik beledig haar helemaal niet, mijn beste, integendeel, ik bewonder haar. Ze ziet er zo volmaakt uit ...

MDC *(terzijde)* Schijn bedriegt.

TLC ...die oogjes, dat neusje, die lipjes, dat kinnetje, die bor...

MDC Dat zal wel volstaan, Toni.

WALTER (*in zichzelf*) Eigenaardig, die macaroni ziet dingen die ik nooit opgemerkt heb.

MDC Luister. Merel, als jij vader en moeder naar het tuinhuisje brengt, dan kunnen ze zich daar op hun gemak installeren. En dan kan ik ondertussen wat met Toni babbelen, want ik denk dat hij me liever alleen wil spreken.

TLC Heel goed geraden.

MEREL Goed. (*tot Walter en Martine*) Komt u maar mee. (*Merel, Walter en Martine met koffers af door tuindeur*)

TLC (*dreigend*) Dag maatje.

MDC (*bang*) Wat wil je?

TLC Wat denk je?

MDC Ik heb het geld niet.

TLC (*doet een zomer na die in een quizprogramma een fout antwoord aanduidt*) Peeuuuhhh! Dat is het foute antwoord, maatje. Dat willen mijn bazen nu juist niet horen.

MDC Geef me nog wat tijd.

TLC (*grijpt hem bij de keel*) Gokschulden zijn ereschulden, De Caboter.

MDC Ik beloof je dat ik alles zal terugbetalen tot op de laatste cent.

TLC Eurocent.

MDC Tot op de laatste eurocent.

TLC Plus 5% extra intrest wegens laattijdige betaling. Je krijgt drie maanden de tijd.

MDC Ja, maar ...

TLC En vanavond wil ik een eerste afbetaling van 1.000 euro.

MDC Ja, maar ...

TLC Zwijg, ik ben nog niet uitgepraat. Ik wil ook nog het adres van dat lekker stuk.

MDC Van welk lekker stuk? (*ongelovig*) Je bedoelt toch niet van ...

TLC (*verlekkerd*) Van die 'mama', ja.

MDC Maar ze is helemaal geen lekker stuk. Ze is mijn schoonmoeder. Ze is een oud en lelijk wijf.

TLC Zwijg je mond! Toni houdt van oude velo's.

MDC Jij bent goed gek, jij.

TLC Hou je mond, heb ik je gezegd. Haar adres.

MDC Ze woont in de Kerkstraat, maar daar is vanmorgen een gasontploffing geweest en daarom logeert ze voorlopig hier. ... Met schoonvader, uiteraard.

TLC Geweldig. Dan kan ik hier vanavond proberen haar hart voor mij te winnen.

MDC Ze heeft geen hart.

TLC Genoeg! Ik kom hier vanavond eten. Jij hebt me net uitgenodigd. Dan geef je me het geld. En je zorgt ervoor dat 'schoonvader' er niet is.

MDC Hoe moet ik dat in godsnaam klaar krijgen?

TLC (*grijnst*) Je bedenkt wel iets, maatje. Dat is toch je werk, spelletjes bedenken en ontwerpen?

MDC Ik zal het proberen.

TLC Proberen? (*neemt een scherp mes uit zijn zak*) Weet je wat er met jou gebeurt als je je verplichtingen niet nakomt, De Caboter? Dan zal Toni Lo Caroni jou voor de verandering en om te beginnen (*maakt met het mes een gebaar naar de onderbuik van MDC*) eens een toontje hoger laten zingen.

MDC (*met hoog stemmetje*) Ik heb het begrepen. (*met normale stem*) Ik heb het begrepen.

TLC Goed, maatje. Ik kom er wel uit. (*af*)

MDC (*maakt ondertussen alles klaar om opnieuw een lijntje te snuiven*) Shit, shit, shit! Ellendig Italiaans zeikerdje! Een meter zestig hoog en een muil als een schuurdeur.

Net op het moment dat MDC zijn lijntjes snuift, komt schoonmoeder Martine door de tuindeur naar binnen.

MARTINE Wie is ... (*ziet MDC snuiven*) Wat ben jij aan het doen? Ik zeg, wat ben jij aan het doen?

MDC Euh ... ik ben ... dat is ... euh ... dat is een ... een nieuw middeltje tegen migraine. Ik ... euh ... heb de laatste tijd nogal wat last van migraineaanvallen.

MARTINE Arme jongen. Die zijn zeker begonnen toen je broer is verdwenen?

MDC Euh ... ja.

MARTINE *(wijst naar de coke)* Hoe heet het?

MDC *(verspreekt zich bijna)* Co ... euh ... colalala.

MARTINE Colalala? Ik zeg, colalala?

MDC *(bergt nu snel zijn coke en attributen op)* Ja, colalala.

MARTINE Nooit van gehoord. En, werkt het?

MDC Heel goed, moeder.

MARTINE En je moet dat gewoon opsnuiven?

MDC Juist.

MARTINE Gewoon opsnuiven. Langs de kant waar de migraine zit, zeker?

MDC Inderdaad.

MARTINE En jij hebt het aan beide kanten, sukkelaar?

MDC Euh ... ja.

MARTINE Weet je wat ook goed is tegen migraine en wat ik zelf ook wel eens gebruik? Gezuiverde moederkorenpreparaten, die worden trouwens ook gebruikt om na de bevalling de baarmoeder terug te doen samentrekken en volgens madame Von Stritsky zou het ook heel goed zijn tegen het speen en tegen krampjes maar dat geloof ik niet en wat ook heel gezond is dat is kamillethee want dat helpt bij winderigheid en valeriaan dat is dan weer goed ...

MDC Moeder!

MARTINE ... maar wat ik wou weten is, wie die Toni Corsari eigenlijk is die hier zojuist bij jou op bezoek was en waarom hij niet op de bruiloft was als hij toch jouw beste vriend is.

MDC Hij heet Toni Lo Caroni en euh ... hij zat toen in Italië. Zijn euh ... moeder was plots ziek geworden en u kent de Italianen, hè, de 'mama' komt bij hen altijd op de eerste plaats.

MARTINE Arme man.

MDC Maar ze is al veel beter nu.

MARTINE Godzijdank. Het lijkt me anders een heel lieve en charmante man. Ik zeg, knap is hij alleszins. Ik zeg ...

MDC Schijn bedriegt, moeder. En daarbij, 't is een jeanette.

MARTINE (*teleurgesteld*) Ach, hoe jammer. Hij ziet er nochtans niet zo uit.

MDC Het ligt er niet altijd vingerdik op zoals bij Elio Di Rupo of Koen Crucke.

WALTER (*op via tuindeur; tot Martine*) Mens, wat sta je daar nu weer te leuteren. Allez, vooruit, je moet Merel nog helpen het bed op te maken. En je moet mijn schoenen nog poetsen. En mijn hemd nog strijken.

MARTINE Ja, Walter, het bed opmaken, je schoenen poetsen, je hemd nog strijken. Ik zeg, ik wou alleen even vragen ... (*taterend gaat Martine samen met Walter door de tuindeuren naar buiten*)

MDC Oef, rust. (*wrijft nog even over zijn tanden*) Ik heb een BMW met 16 kleppen en 1 uitlaat en ik heb een schoonmoeder met maar 1 uitlaat en met maar 1 klep, maar o wee als ze die eens opentrekt, dat maakt een pak meer lawaai. En schoonvader zou bij de Waffens SS geen schijn van kans maken omdat hij voor die mannen veel te extreem is. Waarom gaan ze godverdomme ook niet naar een hotel. Ik heb nog geen problemen genoeg zeker. Shit. Hoe raak ik nu aan dat geld?

WALTER (*van buiten bevelend*) Emdécé!

MARTINE (*ook van buiten roepend*) Emdécé!

MDC (*zuchtend*) Daar gaan we weer.

WALTER Hierkomen!

MDC Jaja, ik kom, (*stilletjes*) ouwe zak. (*af via tuindeur*)

Amalia via de haldeur op met koffers. Ze kijkt rond, ziet niemand, kijkt eens in de keuken maar ziet ook daar niemand en uiteindelijk gaat ze met haar koffers naar boven. Terwijl beneden zo dadelijk het spel verder gaat, zien we hoe Amalia in de slaapkamer haar koffers uitpakt, alles opbergt in de kast, (eventueel een sexy pyjama aantrekt) en op of in bed gaat liggen.

MDC komt zuchtend op via de tuindeur, gevolgd door Merel. Merel springt dan achter op zijn rug.

MEREL Het opmaken van dat bed heeft me weer helemaal opgewonden, pietje.

MDC Asjeblief, Merel.

MEREL Ik kan niet meer wachten tot vanavond. Neem me!

MDC De ouders van Amalia zijn hier.

MEREL En wat dan nog? Vrijen met de kans om betrap te worden maakt het allemaal juist veel opwindender. En spannender. Bij mij vooral letterlijk. Als ik vroeger, toen ik een jaar of veertien was, vriendjes mee naar huis bracht, dan deed ik het met hen ook altijd in het bed van mijn ouders, en zeker als ik wist dat ze ieder moment thuis konden komen.

MDC (*bekijkt haar met een scheef oog*) Juist. Maar misschien moeten we het toch maar uitstellen tot een andere keer.

MEREL (*pruilend*) Er is toch niemand anders, hè?

MDC (*geërgerd*) Natuurlijk niet.

MEREL (*smekend*) Vanavond?

MDC (*kwaad*) Vanavond niet, Merel.

MEREL Maar je hebt het beloofd. (*begint met haar hoofd tegen de muur te bonken*) Je hebt het beloofd, je hebt het beloofd ...

MDC Merel, schei uit met die onzin. Je doet jezelf nog pijn.

MEREL (*blijft koppig verder bonken*) Je hebt het beloofd, je hebt het beloofd, je hebt het beloofd ...

MDC (*snel*) Oké, oké, je hebt gewonnen. (*zuchtend*) Vanavond dus.

Merel kust hem, maar als MDC de voordeur hoort en Bo ziet binnenkomen, kan hij Merel nog net van zich afduwen.

BO Daar ben ik weer.

MDC (*opgelucht*) Net op tijd.

MEREL (*kijkt giftig naar MDC*) Zeg dat wel.

BO Is er iets?

MDC Neenee. Zou er iets moeten zijn ... zusje? (*zoekt in zijn zakken naar een zakdoek maar vindt er geen*)

MEREL Behalve dan dat zijn schoonouders blijven logeren.

MDC Het is maar voor een paar dagen. Ze zitten in het tuinhuis. Er was een gasontploffing in hun straat en hun huis is daarbij beschadigd.

BO Oei.

MDC Maar het valt allemaal nogal mee. Ik zal je koffer wel naar boven dragen, ik moet toch een zakdoek gaan halen.

BO Dat is heel vriendelijk, broertje.

MDC (*tot Bo*) Jij kan ondertussen Merel misschien wat helpen in de keuken. (*big smile*) Vrouwenhanden en paardentanden mogen toch nooit stil staan.

BO Heel graag.

MDC gaat met de koffer van Bo naar boven, naar de logeerkamer.

BO *(tot Merel)* Wat ga je maken?

MEREL Dat weet ik nog niet. Het hoeft niet lekker te zijn, zegt Emdécé altijd, als het maar veel is. Dan kan hij eten tot zijn kont open staat.

BO Misschien maken we best iets dat veel energie geeft. Ik heb de indruk dat hij er op het moment wat slapjes bijloopt.

MEREL *(wantrouwig)* Heb jij dat ook gemerkt?

BO Ik euh ... heb dat gezien, ja.

MEREL Weet je wat, we zullen pasta maken.

BO Een goed idee.

MEREL Dat zal zijn beste vriend ook wel plezant vinden.

BO Wie?

MEREL Toni Lo Caroni, zijn beste vriend, die blijft vanavond eten. *(wil af naar de keuken)*

BO *(voor zichzelf)* Interessant. ... *(kijkt naar kelderdeur)* Zeg Merel, waarom mag er eigenlijk niemand in die kelder komen?

MEREL Omdat hij een plek wil die alleen van hem is, waar hij zich van de wereld kan afzonderen, waar hij kan rusten en relaxen en werken zonder gestoord te worden.

BO Ook niet door Amalia?

MEREL Ook niet door Amalia. Zeker niet door Amalia.

BO *(staart naar de deur)* Raar.

MEREL Kom.

Al babbelend gaan Bo en Merel naar de keuken. MDC, die de koffer van Bo naar de logeerkamer heeft gebracht, loopt nog even zijn eigen slaapkamer in om een zakdoek te pakken. Daar wacht Amalia hem op.

AMALIA Surprise!

MDC *(schrikt)* Huh? *(ziet Amalia)* Amalia, schat, wat doe jij hier?

AMALIA (zwoel en wulps) Nu doe ik nog niks, maar binnen enkele seconden ...

En terwijl Amalia MDC bespringt, valt het doek.

DOEK

DERDE TAFEREEL

MDC rolt hijgend en zwetend van Amalia af en blijft zuchtend op zijn rug liggen. Amalia kijkt hem bezorgd aan.

AMALIA Lukt het niet?

MDC (*geërgerd*) Nee, het lukt niet.

AMALIA (*streelt zijn onderbuik*) Ocharme, arm pielewielewieleke. Ik dacht dat jij blij zou zijn om mij terug te zien. En hij ook.

MDC Dat is ook zo.

AMALIA Arme jongen. Het zal wel van de stress zijn.

MDC Ik heb ook zoveel aan mijn hoofd.

AMALIA Zeg, is Merel eigenlijk hier?

MDC Ja. Jij had toch gezegd dat ze extra dagen moest komen.

AMALIA Waarom was het bed dan niet opgemaakt? (*begint te snuiven*) Wat ruik ik toch? Ik zal tegen Merel zeggen dat ze de lakens onmiddellijk moet verversen.

MDC (*snel*) Waarom ben je eigenlijk al terug hier? Je zou toch een hele week op tournee gaan.

AMALIA We hebben hem moeten afgelasten. Ik sukkel met mijn stem. Volgens de dokter zijn het knobbeltjes op mijn stembanden.

MDC Oh?

AMALIA Niets om je ongerust over te maken. Binnen een paar weken mag ik weer beginnen zingen. (*begint hem weer op te vrijen*) En daarbij, nu heb ik wat meer tijd voor jou.

MDC Ik vrees dat het nog altijd niet gaat lukken, suikerbolleke.

AMALIA Ik zal vanavond mijn schade wel inhalen.

MDC Vanavond? Oeioeioei.

AMALIA Wat, oeioeioei? (*begint hem te kietelen*) Beloof het me, Emdécédéwédéweetje.

MDC (*niet met volle overtuiging*) Goed, goed, ik beloof het.

AMALIA (*probeert MDC opnieuw tot actie te bewegen*) Zou het toch niet lukken ... met een beetje goede wil?

MDC Nee, ik denk het niet, kroketje, zelfs niet met heel veel goede wil ... en daarbij, we hebben gasten.

AMALIA (*gaat recht zitten*) Hoe, we hebben gasten? Waarom heb je me dat niet eerder verteld?

MDC Ik heb de kans nog niet gehad, mijn gehaktballetje.

AMALIA Wie is er dan op bezoek?

MDC Euh ... het zijn er eigenlijk een heleboel.

AMALIA Wat is er hier aan de hand? Allez, vooruit, vertel!

MDC Op de eerste plaats zijn je ouders hier.

AMALIA (*verheugd*) Pappie en mammié?

MDC (*zuchtend*) Die ja.

AMALIA Joepie!

MDC In hun straat is er een gasontploffing geweest. Hun huis is beschadigd en ze mogen er voorlopig niet in.

AMALIA Waar zijn ze?

MDC Ze zitten in het tuinhuisje.

AMALIA (*verontwaardigd*) Wablief? En de logeerkamer?

MDC Euh ... daar logeert Bo, mijn ... euh ... halfzuster.

AMALIA (*verbaasd*) Jouw halfzuster?

MDC Ja.

AMALIA Ik wist niet dat jij een halfzuster had. Leg me dat eens uit.

MDC Het ... euh ... leek me niet belangrijk.

AMALIA Het leek jou niet belangrijk? Jij hebt een halfzuster en het leek jou niet belangrijk om mij iets over haar te vertellen?

MDC (*geïrriteerd*) Praat me toch niet altijd na. Je lijkt je moeder wel.

AMALIA (*kwaad*) Ga je mijn moeder beledigen?

MDC Nee, boelie, maar ik had Bo al jaren niet meer gezien. Er was ruzie in de familie geweest.

AMALIA Ruzie in de familie?

MDC (*nog meer geïrriteerd*) Asjeblief, zeg. Ze is een dochter van vader en tante Lydia, allebei zaliger gedachtenis. Kan je je voorstellen dat er ruzie in de familie was?

AMALIA Was ze daarom niet op onze bruiloft?

MDC Goed geraden. En nu onze ouders allebei dood zijn wil ze de familiebanden terug aanhalen. Ben en ik zijn haar enige nog levende familieleden.

AMALIA Heb je nog meer van die aangename verrassingen?

MDC Nee. ... 't Is te zeggen, alleen nog dat ...

AMALIA Alleen nog wat?

MDC Alleen nog dat Toni vanavond komt eten.

AMALIA En wie-de-fuk is die Toni nu weer?

MDC Toni is ... euh ... één van mijn beste vrienden.

AMALIA Eén van jouw beste vrienden?

MDC Mens toch!

AMALIA En waarom was hij niet op de bruiloft? (*sarcastisch*) Had je ruzie met hem?

MDC Nee, hij was in Italië bij zijn zieke moeder.

AMALIA 't Is toch geen Italiaan zeker?

MDC Heb jij iets tegen Italianen misschien?

AMALIA Buiten het feit dat ze twee linker handen en een grote muil hebben niet nee.

MDC Maak je toch niet zo druk, boelie.

AMALIA Ik ben nog geen twee dagen weg of jij maakt van ons huis een hotel.

MDC (*stilletjes*) Ik heb jouw ouders niet gevraagd om te blijven.

AMALIA Begin je weer? Jij hoeft nergens naar om te kijken.

MDC Jij toch ook niet. Merel is al druk bezig in de keuken en Bo helpt haar.

AMALIA Ik ben benieuwd. (*trekt iets aan om naar beneden te gaan*)

MDC À propos, boelie, zou je me ... euh ... geen 1.000 euro kunnen lenen?

AMALIA *(verbaasd)* 1.000 euro? Waarom dat?

MDC Ik heb bij Bikkenbergs een heel schoon kleedje gezien, echt iets voor jou, en ik zou het heel graag voor je willen kopen, als welkomstgeschenk, en om mijn lieve, zieke vrouwtje beterschap te wensen, maar ... euh ... ik zit ... euh ... op het moment wat krap bij kas.

AMALIA *(een beetje wantrouwig)* Er is toch niets mis, hè?

MDC Neenee, helemaal niet. *(overtuigend)* Het gaat je beeldig staan.

AMALIA *(glimlachend)* Serieus?

MDC *(knikt nu heel erg overtuigend)* Absoluut.

AMALIA *(kijkt in haar portefeuille)* Ik heb maar vijfhonderd euro meer. Als je wacht tot maandag kan ik je misschien nog wat geven.

MDC Vijfhonderd is toch al iets. Misschien kan ik nog wel iets van Bo lenen.

AMALIA Ik kan wel wachten hoor.

MDC Maar ik niet. Ik wil het vandaag nog voor je kopen, boelie.

AMALIA *(kijkt hem verliefd aan)* Allez, vooruit. *(geeft hem het geld)* Omdat je het zo lief vraagt. *(blij als een kind)* Dan kan ik het misschien straks aan tafel al dragen. Nu kan ik niet meer wachten, *(slaat hem op de billen)* mijn billenbergske. *(geeft hem een kus)*

MDC Merci, boelieke. Jij bent veel te goed voor deze wereld.

AMALIA Ik weet het. Maar wie zijn kont weggeeft, kan door zijn rug schijten, zeggen ze wel eens. *(geeft hem nog een kus en gaat naar beneden)*

MDC Shit! Dat valt tegen. *(duikt met zijn neus in de lakens)* Wat is dat toch met die vrouwen? Ik ruik toch niks.

AMALIA *(is beneden gekomen)* Merel!

MEREL *(op uit keuken, gevolgd door Bo; de meisjes zijn allebei eerder onaangenaam verrast)* Mevrouw, wat een aangename verrassing! Wat doet u hier? We hadden u absoluut niet verwacht. Er is toch niets gebeurd.

AMALIA De tournee is afgelast. Stemproblemen, maar niets om ons zorgen over te maken.

MEREL Oei. *(zuur)* Welkom thuis, zal ik maar zeggen.

AMALIA Merci, Merel. Ik zou wel graag hebben dat je onmiddellijk de lakens op ons bed gaat verversen. Ik begrijp niet waarom je dat al niet eerder gedaan hebt. Ze ruiken alsof er een kudde varkens nest in heeft gemaakt.

MEREL (*glunderend*) Zeker, mevrouw.

AMALIA (*tot Bo*) Jij bent dus Bo, zijn halfzuster. Ik moet zeggen dat jullie helemaal niet op elkaar lijken.

BO Ik lijk meer op mijn moeder.

AMALIA Tante Lydia.

BO Ja. (*steekt haar hand uit*) Aangenaam. Bo Di... De Caboter.

AMALIA (*geeft haar een hand*) Welkom, Bo. Hoe lang denk je te blijven?

BO De bedoeling was dat ik een weekje zou blijven. (*aarzelend*) Maar misschien kan ik toch maar beter naar een hotel gaan?

AMALIA Tuttuttuttut. Ik sta erop dat je blijft zolang je wil. Familie van Maarten is ook mijn familie.

MEREL (*terzijde*) En alleen het weer en je familie kan je niet zelf kiezen.

AMALIA Wat zijn jullie aan het maken?

MEREL Een trits van pasta.

BO (*verbetert haar*) Een tris van pasta.

MEREL (*bekijkt Bo vuil*) Dat bedoelde ik.

AMALIA Heel goed. Het hoeft niet lekker te zijn ...

MEREL/BO/AMALIA ... als het maar veel is.

BO Ik heb ervan gehoord, ja.

MDC (*is nu ook beneden gekomen*) Heel veel! Lukt het, mijn keukenprinsessen?

MEREL Het is bijna klaar.

AMALIA Ik ga mijn ouders goeiendag zeggen.

MDC Goed. Merel, dan kan jij nu de lakens gaan verversen terwijl ik nog wat met mijn zusje praat.

MEREL Moet dat echt nu?

AMALIA (streng) Merel, doe wat je gezegd wordt. (via tuindeur af naar tuinhuis)

MEREL (stilletjes tegen MDC) Jullie hebben ‘het’ toch niet gedaan zeker?

MDC (geërgerd) Nee, Merel.

Gerustgesteld gaat Merel naar boven.

BO Zou Amalia iets in de gaten hebben, denk je?

MDC Maar nee, poepeke. Ze is dan misschien wel een heel grote lantaarn, maar dan toch eentje met een heel klein lichtje erin.

BO Foei, Emdécé, zo praat je niet over je vrouw.

MDC Zou jij nu eigenlijk niet beter op hotel gaan?

BO (plagend) Ik denk er niet aan, wolfje. Amalia heeft gezegd dat ik zo lang mag blijven als ik wil en ik ben niet van plan dat aanbod af te slaan. (haalt hem aan) Trouwens, een potje vrijen wordt veel spannender ...

MDC ...als de kans om betrappt te worden groot genoeg is, ik weet het.

BO Oh?

MDC Ik ... euh ... heb dat onlangs ergens gelezen.

BO Bij de scouts deden wij het soms in de tent van de leiders.

MDC Bo, asjeblief!

BO (op dreef) Weet je wat, kom vannacht naar mijn kamer, dan doen we het terwijl Amalia naast ons ligt te slapen.

MDC Geen sprake van.

BO (teleurgesteld) Jammer.

MDC (aarzelend) Ik ... euh ... moet je iets vertellen.

BO Doe maar, wolfje.

MDC Noem me geen wolfje.

BO Sorry.

MDC Merel zal je wel verteld hebben dat mijn beste vriend Toni Lo Caroni vanavond komt eten.

BO Ja.

MDC Wel ... euh ... die Toni is geen vriend van mij.

BO (*geïnteresseerd*) Nee?

MDC Nee. Hij is ... euh ... gestuurd door ... euh ... door een ... euh ... financiële instelling aan wie ik nog een ... euh ... aanzienlijke som geld verschuldigd ben.

BO Ja?

MDC Het is geen bank.

BO Nee?

MDC Nee. Het is ... euh ... eigenlijk niet echt een wettelijke instelling.

BO Ah.

MDC Ze ... euh ... gaan om te beginnen mijn ballen eraf snijden als ik niet op tijd betaal.

Boven is Merel met een stapel zuivere lakens in haar handen op de slaapkamer gekomen. Ze trekt de oude lakens van het bed, ruikt er duidelijk nagenietend nog even aan, gooit ze in een hoek en maakt dan het bed op met het 'verse' stel.

BO En een wippend wolfje dat brult van bronst met een onnozel hoog stemmetje zoals dat van Johan Museeuw, dat trekt nergens op, geef toe.

MDC Lach er maar mee. Ik ben platzak.

BO Waarom vraag je niets aan Amalia of aan je schoonouders?

MDC Ik heb ... euh ... liever niet dat zij hier iets van weten ... en daarbij, Amalia heeft me al iets gegeven, zozegd om een kleedje voor haar te kopen.

BO Maar dat is niet genoeg?

MDC Bijlange niet. Ik heb vanavond nog vijfhonderd euro nodig en op langere termijn nog veel meer.

BO Gokschulden?

MDC (*aarzelend*) Onder andere.

BO Drugs?

MDC (*minimaliserend*) Heel af en toe een lijntje coke.

BO Je zit dus tot aan je nek in de stront.

- MDC** En dieper ook nog. Kan jij me geen vijfhonderd euro lenen, zusje?
- BO** Is daarmee je probleem opgelost?
- MDC** Voorlopig toch.
- BO** En wat denk je dan op langere termijn te doen?
- MDC** Dat weet ik nog niet. Komt tijd, komt raad.
- BO** Je zou Amalia kunnen ontvoeren en losgeld vragen aan haar ouders.
- MDC** Ik weet niet of die nog veel voor haar zouden geven. (*Bo bekijkt hem met ontzetting*) Grapje. Maar wat erger is, haar vader is een gepensioneerd politieagent, en als er iets is wat er niet te betrouwen is, dan zijn het wel gepensioneerde politieagenten.
- BO** Je zou een interview kunnen geven aan die Mita van ‘Rode Oortjes’ en je daar goed voor laten betalen.
- MDC** (*schamper*) Een interview over de familievete zeker en over de onverwachte terugkeer van mijn halfzus. Nee, de mensen weten al bijna alles over me, ik ben al veel te lang publiek bezit.
- BO** Nu ja, ik wil je alleen maar helpen.
- MDC** Ik moet iets substantiëlers vinden.
- MEREL** (*ruikt aan de ‘verse’ lakens*) Bah, die ruiken naar Dixan en Lenor.
- Wanneer Merel klaar is met het opmaken van het bed, doet ze het licht uit, twijfelt even, en gaat dan nog even tussen de ‘vieze’ lakens liggen genieten. Daar valt ze in slaap.*
- BO** Misschien moet je het maar niet te ver zoeken.
- MDC** Hoe bedoel je?
- BO** Doe iets waar je goed in bent. Je hebt toch het format bedacht voor het succesrijkste programma van de Vlaamse televisie?
- MDC** Euh ... ja ... en dan?
- BO** Ontwerp iets nieuws, iets dat ‘Het verstand van Emdécé’ nog overtreft. Bedenk het ultieme format, een spiksplinternieuw fantastisch concept en verkoop dat aan een heleboel buitenlandse TV-zenders.
- MDC** Dat is gemakkelijk gezegd. Alles is al eens ooit eerder gedaan.
- BO** Voor iemand met jouw fantasie is er altijd wel iets te vinden. Een combinatie van een quiz en een personalityshow over zingende en door hun nonkels zwanger gemaakte tienermeisjes die al schaatsend met hun supernanny op een zelf gerenoveerde dansvloer

ergens in een woestijn in China bevallen van hyperkinetische meerlingen met obesitas en het syndroom van La Tourette, om zo maar eens iets te noemen.

MDC Lach er maar mee.

BO *(met hoog stemmetje)* Of ga je liever als castratzanger door het leven ... als je überhaupt nog door het leven zal kunnen gaan.

MDC *(bekijkt haar nadenkend)* Misschien ben je nog niet zo dom ...

BO ... als ik eruit zie, zeker.

MDC Je ziet er niet alleen fantastisch uit, poepeke, je bent het ook.

BO Grapjas. Wie dom is denkt veel te weten maar wie slim is hoeft niet veel te weten.

MDC *(bekijkt haar argwanend)* Nu niet moeilijk gaan doen, poepeke. Maar alleszins bedankt voor het idee.

BO Graag gedaan, wolfje.

MDC Euh ... die vijfhonderd euro die ik vanavond nog nodig heb, heb jij die toevallig bij?

BO Toevallig wel ja, want ik was van plan om vandaag een paar nieuwe schoentjes te kopen maar ...

MDC *(steekt zijn hand uit)* Wel ... *(Bo aarzelt)* ... Je krijgt het terug, poepeke.

BO ... maar die schoentjes kunnen wel even wachten. *(haalt het geld uit haar tas en geeft het hem; enthousiast)* Zeg, misschien kan ik je helpen bij het bedenken van dat nieuwe format?

MDC Liever niet. Ik werk het beste als ik alleen ben. Ga jij je koffer maar uitpakken, zusje.

BO *(met tegenzin)* Dat zou ik kunnen doen. *(met koffer naar boven, naar de niet zichtbare logeerkamer)*

MDC *(als hij haar de deur heeft uitgewerkt)* Voilà, dat was probleem één dat ik vakkundig heb opgelost. Emdécé de fixer! ... Shit, nu moet ik schoonvader nog het huis uit zien te krijgen. *(gaat aan de tuindeur staan en roept liefjes naar buiten)* Schoonpapa, schoonpapa! *(in zichzelf)* Ik zal blij zijn als die verrekte ouwe pijpjanus zijn ogen definitief zal sluiten.

WALTER *(op via tuindeur; kortaf)* Wat is 't?

MDC De politie heeft juist gebeld. U zou onmiddellijk naar het provinciehuis moeten om er met de hulpdiensten en de verzekeringsmaatschappijen het dossier te bespreken.

WALTER (*verbaasd*) Nu al?

MDC (*onschuldig*) Dat hebben ze me toch verteld.

WALTER Vreemd. Ik zal proberen om zo snel mogelijk terug te zijn.

MDC (*houdt de haldeur open*) Haast u maar niet, schoonpapa ... Walter. (*Walter bekijkt hem vernietigend en vertrekt*) Yes! Een pluimpje voor mezelf. Probleem twee voorlopig ontmijnd. (*zingt*) 'Ik ben geweldig en ik hou zo van mezelf!'

AMALIA (*op met Martine; plagend*) Wie we daar hebben, mijnheertje Bescheidenheid in hoogsteigen persoon.

MARTINE Het gaat precies al weer wat beter. Ik zeg, het gaat precies al weer wat beter.

AMALIA (*bezorgd*) Was er dan iets mis met hem?

MDC (*snel*) Neenee, niets speciaals, een beetje hoofdpijn. Zeg, voor ik het vergeet te zeggen, je vader is dringend weggeroepen voor een bespreking van het schadedossier. Hij zei dat het wel een tijdje kon duren en hij zei ook dat we maar niet moesten wachten met het eten.

MARTINE Oh? Ik zeg, oh?

MDC En ik ga ondertussen nog wat werken. Roep me maar als we aan tafel kunnen. (*neemt de sleutel van de kelderdeur uit zijn zak, opent deze, gaat naar binnen en sluit de deur achter zich*)

MARTINE Toch raar, een man die zelfs zijn vrouw verbiedt om in zijn werkkamers te komen.

AMALIA Ach mama, ieder mens heeft toch zo zijn eigenaardigheidjes, u toch ook?

MARTINE (*verbaasd*) Ik? Ik zeg, ik?

AMALIA Een mens leert daarmee te leven.

MARTINE Het is jouw leven, kindje, jij moet het weten.

AMALIA Ach mama, toen ik Maarten voor de eerste keer zag, waren we onmiddellijk stapelverliefd op elkaar en ik ben er zeker van dat dat altijd zo zal blijven, zeker nu we getrouwd zijn.

MARTINE Je weet toch wat ze zeggen over het huwelijk? Eén jaar vuur en dertig jaar as. Ik zeg, een jaar vuur en dertig jaar as.

AMALIA Bij ons zal het altijd vuur blijven. Ik ga ons niet de tijd geven om zoiets moois te laten verassen.

MARTINE (*zucht*) Je bent nog zoveel mooier als je zo naïef bent, kind, maar verliefdheid duurt niet eeuwig, neem dat maar van me aan, hoe graag je dat ook zou willen. Voor je het zelf beseft ben je al òp iemand anders.

AMALIA (*heftig*) Wij niet, moeder!

MARTINE (*begint te glunderen*) Zelfs op latere leeftijd kan Cupido nog op je schieten.

AMALIA Hopelijk veegt hij het dan ook zelf af.

MARTINE (*met afkeer*) Bah, dat taaltje van jou, Amalia!

AMALIA (*belangstellend*) Bent u soms geraakt, moeder?

MARTINE Laten we het daar maar niet over hebben.

AMALIA Goed, moeder. Ik hoop dat u het me niet kwalijk neemt, maar ik ga boven even wat liggen. Ik ben nog moe van de reis en volgens de dokter moet ik veel rusten om mijn stem sneller te laten genezen.

MARTINE En ik ga hier even zitten, want van die hele toestand met ons huis heb ik toch wel een beetje hoofdpijn gekregen. Wat zeg ik, ik zeg dat ik van die hele toestand toch wel een beetje hoofdpijn heb gekregen.

AMALIA (*een beetje ongerust*) Gaat het, moeder?

MARTINE Het gaat zeker, kindje. Alles gaat, behalve een kwakerd, die springt, en een piering, die kruipt.

AMALIA Zal ik iets voor u halen? Ik heb ergens nog wel aspro's liggen.

MARTINE Nee, dat is echt niet nodig.

AMALIA Zeker weten?

MARTINE Zeker weten. Ga maar.

Amalia gaat naar boven. Wanneer ze even later haar kamer binnenkomt, gaat ze onmiddellijk in bed liggen.

MARTINE Ik hou niet zo van de klassieke geneeskunde. Geef mij maar de homeopathie en de kruidengeneeskunde. Maar ik denk toch dat ik die colalala van Maarten eens ga uitproberen. (*neemt de coke uit de pot waar MDC die verstoppt heeft*) Eens kijken, wat heb ik nog allemaal nodig? Een spiegel (*neemt een grote wandspiegel van de muur*), maar wat daar de bedoeling van is, dat begrijp ik niet. En nog iets om de colalala te verdelen over de twee neusgaten (*scheurt de kaft van een boek*) en dan nog iets om het door op te snuiven. (*scheurt een blad uit een krant en rolt dit op; met al deze attributen begeeft Martine zich naar de zetel*,

ze maakt alles klaar om een (twee!) lijntje(s) te snuiven) Ik zal maar genoeg colalala nemen, dan ben ik des te sneller van mijn hoofdpijn verlost. Ik ben eens benieuwd. (ze spreidt een hele berg coke uit over de spiegel, verdeelt deze met de kaft van het boek in twee gelijke delen en snuift deze met het uit krantenpapier vervaardigde rietje op langs beide neusgaten; ze valt met veel lawaai voor pampus neer in de zetel)

DOEK

VIERDE TAFEREEL

In de slaapkamer schiet Merel wakker tussen de vuile lakens. Ze ziet iemand in bed liggen, denkt dat het MDC is en kruipt bij 'hem'. Kreunend en steunend van genot slaat ze haar armen om de slapende Amalia en begint 'hem' wild te kussen.

MEREL Hm, oh, oh, lieveling ...

AMALIA *(Amalia schiet wakker en gaat verschrikt rechtop zitten)* Merel! Wat doe jij in godsnaam in mijn bed? En waarom probeer je mij te kussen?

MEREL Ik ... euh ... ik ... euh ... ben verliefd op u, mevrouw.

AMALIA Wablief? Verliefd op mij? Jij vieze del, wat zijn dat nu voor manieren?

MEREL Ik ... euh ... ik kan er niets aan doen, het is de natuur.

AMALIA De natuur? Mijn oog! Jij moest je schamen. Vooruit, uit mijn bed en ga beneden de tafel dekken! Vooruit, schiet op en ik wil verder niets meer van die zottigheden horen, heb je me verstaan?

MEREL Jawel, mevrouw.

AMALIA Maak dat je wegkomt. *(Merel gaat naar beneden en Amalia rilt van afschuw)* Bah, hier word ik niet goed van. *(ze trekt een peignoir aan en maakt zich klaar om naar beneden te gaan)*

Ondertussen is Martine 'bij' gekomen. Ze begint ongecontroleerd te lachen en te zingen.

MARTINE: Colalala, colalala, c'est magnifique !

Gealarmeerd door het 'gezing' van zijn schoonmoeder komt MDC uit de kelder. Boven kijkt Amalia verwonderd op.

MDC Wat is hier in godsnaam ... *(dan ziet hij wat Martine heeft uitgespookt)* ... godverdomme, stomme koe! *(ondertussen is ook Merel beneden gearriveerd)*

MARTINE Colalala, colalala, c'est magnifique!

MEREL Is ze zat?

MARTINE Nee, liefje, ik voel me fantastisch. Die colalala van Emdécé doet wonderen. Ik voel me als herboren. Ik zeg, ik voel me als herboren.

MEREL Colalala?

MARTINE Waar is Mijnheer Spaghetti? Ik wil Mijnheer Spaghetti! *(dansend via de tuindeur af)* Ik zeg, ik wil Mijnheer Spaghetti.

MDC Colalala is een nieuwe medicijn tegen migraine.

MEREL Colalala? Daar heb ik nu nog nooit van gehoord.

MDC (*vliegt uit*) Het is niet omdat jij daar nog nooit van gehoord hebt, dat het niet bestaat. Heb je niets beters te doen? Waarvoor betalen wij je eigenlijk? Dziejzes!

MEREL (*begint te janken*) Is dat nu jouw dank voor alles wat ik voor jou doe? Beteken ik dan niks voor jou? We gaan toch trouwen? ... (*MDC reageert niet; Merel, stampvoetend*) Ik wil een beurt!

MDC Hou je mond! (*Merel wenend naar de keuken*) Een beurt, een beurt!

BO (*is ondertussen binnengekomen*) Een beurt? Krijg ik een beurt?

MDC (*draait zich om en ziet Bo*) Wat? Oh, ... ik ... euh ... zei dat ... euh ... er iets ergs is gebeurd. (*gaat naar Bo*) Goed dat je er bent, Bo, ik heb je hulp weer nodig.

BO Oh ja?

MDC Schoonmoeder heeft aan mijn colalala gezeten en ...

BO (*lachend*) Aan je wat?

MDC Aan mijn coke.

BO Oeioeioei.

MDC Ze is nu ... euh ... een beetje uit haar gewone doen.

BO Apestoned zul je bedoelen.

MDC Iemand moet haar een beetje in de gaten houden voordat ze stomme dingen zegt of doet.

BO Ik begrijp het al. Waar is ze?

MDC Ze is naar buiten gegaan. Ik zal je eeuwig dankbaar zijn, Bo.

BO Jaja. (*aan tuindeur*) Mag ik dan straks ook eens aan jouw (*met dubbelzinnige knipoog*) colalala zitten?

MDC Astemblijft hè! (*Bo lachend af*) Wijven! ... Oef, dat is dat.

AMALIA (*komt binnen en slaat haar armen rond MDC*) Weet je dat ik al bijna niet meer kan wachten tot het nacht is, pielewieleke. (*begint hem uitgebreid te knuffelen*) Ik wil een stevige en lekkere beurt van jou!

MDC (*zucht*) Ja.

AMALIA Je bent toch niet vergeten dat je me dat beloofd hebt?

MDC (*zucht*) Neenee, popje.

AMALIA Zeg, ik dacht dat ik daarnet ons moeder hoorde zingen. Hoe kan nu zoiets? Dat heb ik haar nog nooit horen doen. Er is toch niets mis met haar?

MDC (*snel*) Met je moeder? Nee, hoor, maak je maar geen zorgen. Dat was zij niet die zong ... dat was ik. Ik was snel nog iets aan het instuderen voor de volgende show. (*begint te zingen met vrouwenstem*) Olalala, olalala, c'est magnifique!

Merel op uit de keuken met een stapel borden. Ze kwakt de borden op tafel en verdwijnt opnieuw naar de keuken.

MDC De rode vlag zal uithangen, zeker.

AMALIA Ik vraag me af of we haar niet beter kunnen ontslaan.

MDC (*heftig*) Ben je gek? (*terugkrabbelend*) Ik bedoel, het zal wel overgaan. En daarbij, je weet ook dat ze niet van de slimsten is. Waar gaat dat arme kind ooit nog werk vinden?

AMALIA Daarstraks probeerde ze me te kussen.

MDC Wat?

AMALIA Ze zei dat ze verliefd op me was.

MDC Wablief? Heb je haar wel goed verstaan?

AMALIA Ze is zelfs bij me in bed gekropen.

MDC Godverdomme, ik wist niet dat ze van de verkeerde kant was.

AMALIA De 'andere' kant, zul je bedoelen.

MDC Zeg, Amalia, bespaar me je feministisch geleuter. (*denkt na*) Misschien moeten we haar inderdaad maar ontslaan. Ik zou niet willen dat ze met haar lesbische poetshandjes aan mijn boelieke zou gaan zitten.

AMALIA Ik voel me natuurlijk wel een beetje geflatteerd omdat ik ook voor vrouwen aantrekkelijk blijk te zijn.

MDC Zal 't gaan, ja?

AMALIA Ik loop nog even tot bij moeder.

MDC Nee! (*verspert haar de weg naar de tuindeur*) Ik bedoel, zou je dat wel doen, schat?

AMALIA *(verbaasd)* Waarom niet?

MDC Ik bedoel, zou je je niet beter eerst gaan omkleden? Het is bijna etenstijd en we hebben gasten.

AMALIA Je hebt gelijk, *(glimlacht)* zoals altijd.

Terwijl Amalia door de haldeur vertrekt op weg naar boven, komt Merel weer uit de keuken met bestek en glazen. Ze kwakt alles weer op tafel.

MDC Dat kan ook op een fatsoenlijke manier, meisje. *(de bel gaat)* Ga open doen. En trek niet zo een lijkbiddergezicht. Wat moeten de mensen wel niet denken. *(Merel wenend af naar de hal)* Wat denkt die wel, van twee walletjes willen eten. Bah!

Dan komt Martine weer zingend en dansend op door de tuindeur, op de voet gevolgd door Bo.

MARTINE Colalala, colalala, c'est magnifique !

BO Sorry, maar ik kon haar niet tegenhouden.

MARTINE Ik zie overal lichtjes en mooie kleuren en dansende engelen en ik voel me zo licht en ...

BO Kunnen we haar voorlopig niet in de kelder opsluiten?

MDC Nee, niet in de kelder!

BO Waarom niet?

MDC Niet in de kelder, zeg ik je!

BO Je hoeft je daarom niet zo op te winden, het was maar een voorstel.

MARTINE Colalala, colalala, ik ben magnifique!

MDC *(schudt haar door elkaar en slaat haar een paar keer in het gezicht)* Hou op! Godverdomme, je moet terug naar buiten, oude heks, hoor je me?

MEREL *(op uit de hal, gevolgd dor TLC)* Uw vriend is er. *(af naar de keuken, ze gooit de deur met een klap dicht)*

MARTINE Mijnheertje Spaghetti! *(vliegt naar hem toe)* Wat ben ik blij u te zien. Colalala, colalala, u bent magnifique!

TLC Ah, de bjoetifoel leejdie, is het vanwege mijn komst dat u zo opgewonden bent?

MDC Ze is ziek, eikel, zie je dat dan niet. Ze moet ... euh ... haar medicamenten nog nemen.

TLC Wat heeft ze?

MDC Ze ... euh ...

BO Ze ... euh ... heeft een psychose. Ze lijdt aan waanvoorstellingen. Ze denkt dat ze een ... euh ... een sprookjesprinses is.

MARTINE Ja, ik ben een fee. Ik zeg, ik ben een fee.

MDC (*stilletjes*) Een wat?

TLC (*ziet Bo*) En wie is deze schoonheid?

MDC Dat is mijn halfzuster, Bo.

TLC Aangenaam, Bo. (*geeft haar een handkus*) Bo, een toepasselijke naam. Ze zijn dus niet allemaal lelijk bij jullie in de familie.

MARTINE (*begint hard te lachen*) Da's een goeie!

MDC Zal het gaan, ja?

MARTINE U bent grappig, Mijnheertje Spaghetti. Neem me ... Ik zeg, neem me ...

MDC Wat?

TLC Met alle plezier!

MARTINE ... ik zeg, neem me ... mee op restaurant. Ik wil u leren kennen, Mijnheertje Spaghetti, ik wil eindelijk eens een echte vent, geen Sinterklaas zoals mijn Walter, ik wil je gezellin zijn, je vrouw, je alfa en omega, je moedertje, je slavine ...

TLC Wel wel wel!

MARTINE ... je wassertje en plassertje, ik wil het vuur zijn dat je warm houdt ...

MDC Kan iemand die verlopen oude heks de mond snoeren?

MARTINE ... de matras waarop je ligt, je okselklet ...

MDC Genoeg!

MARTINE ... ik wil je onderlijfje zijn, je snelzeiker, je kapotje, het haar op je ballen ...

MDC Genoeg! (*tot Bo*) Sta daar niet te beschimmelen in een hoekje! Doe iets!

MARTINE ... je dildo, je zaad, je lichaam, je ziel! Pak me, pak me, pak me! Colalala, colalala! Ik ben een wonderschone fee, Mijnheertje Spaghetti en ik vlieg, ik vlieg, ik vlieg, naar u toe!

Martine springt in de armen van TLC en begint hem met veel lawaai te berijden. Dan stort ze, met wijd gespreide armen en met het schuim op de lippen, totaal uitgeput neer.

MDC Oef! Gelukkig.

BO Zeg dat wel.

TLC Whaw! Dat is nu eens een vrouw naar mijn hart. Zo heb ik ze graag.

MARTINE *(in een laatste stuiptrekking)* Colalala.

TLC Wie of wat is 'colalala'?

MDC Euh ...

BO Zo heten haar medicamenten.

Ondertussen is Amalia, gealarmeerd door het getier van haar moeder, beneden gekomen.

AMALIA Wat is dat hier voor lawaai? Wordt er iemand gekeeld voor het offerfeest? *(ziet haar moeder liggen)* Moeder! *(naar Martine toe)* Wat heeft ze? Mammie! Mammietje! Wat is er gebeurd? Waarom doet niemand wat? *(ondertussen is ook Merel komen kijken)*

TLC Ze moet haar colalala hebben.

MDC *(sist)* Bemoei je er niet mee.

BO Zouden we haar niet beter op bed leggen?

MDC Dat is een heel goed idee. Merel, Bo, helpen jullie mij om haar in het tuinhuisje op bed te leggen.

AMALIA Toch niet in het tuinhuisje, zeker. Leg haar voorlopig maar boven op ons bed.

MDC Goed, goed.

AMALIA Wat is er nu eigenlijk gebeurd?

MDC *(geïrriteerd)* Ze is flauw gevallen, Amalia, dat is alles. *(MDC, Merel en Bo dragen Martine naar boven)*

AMALIA Moeten we haar geen aspro geven?

TLC Ik denk dat ze meer heeft aan haar colalala.

AMALIA *(verbaasd)* Aan haar wat?

TLC Haar colalala, haar medicamenten voor haar psychose. *(Amalia staart hem met wijd open ogen aan)* Zeg me nu niet dat u niet wist dat ze aan waanvoorstellingen lijdt, die arme vrouw.

AMALIA Maar, maar...

TLC U lijkt erg veel op haar, wist u dat? Nog 30 hete zomers en u bent net zo knap als zij.

AMALIA (*enigszins in paniek*) Wat bedoelt u met waanvoorstellingen? Hoe komt het dat ik nergens van weet?

TLC Maar mooi mevrouwetje, dat zou u aan uw man moeten vragen, ik ben hier maar te gast.

AMALIA Natuurlijk, excuseert u mij. Wilt u iets drinken?

TLC Een whiskietje zal er zeker ingaan, dank u.

Amalia af naar de keuken. Ondertussen hebben MDC, Merel en Bo Martine op het bed gelegd en is Merel terug naar beneden gegaan.

MDC Zo, laat dat oud vel haar roes hier maar uitslapen. Ze heeft ons al genoeg miserie bezorgd.

BO Zo ziet ze er toch tamelijk onschuldig uit.

MDC Vergis je niet. Dat wijf kan twee stenen doen vechten.

BO Is ze echt zo erg?

MDC Ze is zo geslepen als een kooi vol apen.

MARTINE (*mompelt*) Colalala.

MDC Colalala, colalala, an me hoela, ouwe taart.

Merel is beneden gekomen en naar de keuken gegaan. Amalia is uit de keuken gekomen met een drankje voor TLC. De telefoon gaat. Amalia neemt op.

AMALIA Hallo? ... Papa! ... Wat zeg je? Autopech? ... Goed, we zullen niet wachten met het eten. Zeg wat is dat allemaal met mama? Ze lijdt aan waanvoorstellingen? ... Hoe, jij weet van niks? Ze is flauwgevallen en we hebben haar nu boven op ons bed gelegd. ... Wat? Nee, je hoeft je helemaal niet te haasten, papa, alles is in orde. Goed? ... Ja, tot straks. Dag.

MDC en Bo zijn beneden gekomen.

AMALIA En vertel me nu maar eens wat er allemaal met mijn moeder aan de hand is. Waarom weten Walter en ik niks van die waanvoorstellingen?

MDC (*bekijkt TLC met een vuile blik*) Ik ... ik weet het zelf ook pas.

AMALIA Maar wat voor wanen zijn dat dan?

MDC Ze denkt dat ze een euh ... fee is.

BO En dat ze kan vliegen.

MEREL *(op uit keuken met pastagerechten)* Het eten is klaar! Aan tafel!

Terwijl iedereen aan tafel gaat, staat Martine boven op uit bed. Ze waggelt naar het raam.

MDC Aha, pasta! Nu ga ik vreten ...

MEREL/BO/AMALIA ... tot mijn kont open staat!

AMALIA Eet niet alles op, maar bewaar nog wat voor vader en moeder.

MDC Ik denk niet dat je moeder de eerste uren veel honger zal hebben.

AMALIA Heeft ze haar medicamenten gekregen, die cola...

TLC *(verbetert)* Colalala.

MDC Jaja, maak je maar niet ongerust, Amalia, die horen we vanavond niet meer.

Op dat moment stapt Martine uit het raam ...

MARTINE Ik vlieg, ik vlieg! Ik zeg, ik vlieg, ik vlieg!

... en valt met een verschrikkelijke schreeuw en een geweldige slag naar beneden.

MARTINE Aaaaaaaaaaarrrrghhhh!!!!!!

AMALIA Moeder!!!!

DOEK

VIJFDE TAFEREEL

MDC zit smakelijk te eten. Hij heeft zijn bord bijna leeg. Bo zit naast hem. Haar bord is onaangeroerd. Ze schenkt MDC een glas wijn in. Onopgemerkt doet ze een pilletje in het glas.

MDC (gooit voldaan zijn bestek neer en veegt zijn mond af) Ik zit erop en ik kan eraan.

BO Pardon?

MDC Ik zit erop (wijst naar zijn aars) en ik kan eraan (steekt zijn wijsvinger in zijn mond). Dat wil zeggen dat ik heel goed gegeten heb en dat ik vol zit. (drinkt zijn glas wijn half leeg)

BO (met afkeer) Ik begrijp niet dat jij kan eten of zelfs maar aan eten kan denken nu je vrouw met haar moeder naar het ziekenhuis is.

MDC Dat komt omdat jij haar niet kent. Als je dat wel deed, zou je het begrijpen. Ik heb je straks toch al verteld wat voor iemand ze is. Ze is een serpent, een stukske vergif, juist groot genoeg om er twee keer de stoof mee aan te maken. En daarbij, ze is niet dood ... jammer genoeg nog niet.

BO Je moet toch van een zieke hond gegeten hebben om dat soort opmerkingen te kunnen maken.

MDC Het was geen zieke hond, poepeke, het was pasta. Het is trouwens toch maar haar enkel en we weten niet eens of hij gebroken is.

BO Heb je alles kunnen regelen met 'je vriend'?

MDC Voorlopig wel. Ik ben blij dat Amalia 'Mijnheertje Spaghetti' naar huis heeft gestuurd. Als het aan hem had gelegen dan was hij de hele tijd bij 'de bjoetifoel leejdie' gebleven om haar 'poezelig enkeltje' vast te houden.

BO Hij zou toch nog bellen.

MDC Ja, om te weten hoe het met haar gaat. Wat die rattenreet in die oude del gezien heeft, daar heb ik het raden naar.

BO Liefde is blind, wolfje.

MDC Ja, en het is met drek dat je strontvliegen vangt.

BO Zeg, heb je er al eens over nagedacht hoe jij je langetermijnproblemen met 'Mijnheertje Spaghetti' gaat oplossen?

MDC Ik heb inderdaad al een paar ideetjes.

BO En?

MDC Die ga ik jou nu niet aan jouw mooie snuitje hangen.

BO Oh.

MDC (*installeert zich op de zetel en rekt zich geeuwend uit*) En nu, nu ga ik een tukje doen. 't Zijn zware dagen voor quizmasters.

BO Hoe bedoel je?

MDC Laat maar.

BO En waarom kruip je dan niet in bed?

MDC Omdat, lief zusje, ik die oude gek nog moet vertellen dat zijn half trouwboekje in het ziekenhuis ligt.

BO Kan je hem niet bellen?

MDC Die dinosaurussen weten niet eens wat een GSM is.

BO Zal ik het hem dan zeggen?

MDC Ik zal het wel doen als hij arriveert. Ik heb het aan Amalia beloofd en daarbij, ik wil niet nog meer miserie met dat oud grinsijzer.

BO Zal ik ondertussen afruimen?

MDC Doe dat. Je zal trouwens ook wel moeten, want Amalia heeft Merel al naar huis gestuurd.

BO Die was daar precies niet blij mee.

MDC Nee. ... (*aarzelend*) Ik had haar nog iets beloofd.

BO Oh?

MDC Niets speciaals. Het zal voor een andere keer zijn.

BO Die Merel zal ook niet gauw barsten van vriendelijkheid.

MDC (*geïrriteerd*) Kunnen we het niet over iets of iemand anders hebben? Mij bijvoorbeeld. (*wrijft over zijn maag*) Ik heb mij precies toch een beetje overeten, want ik krijg den eierreipsel. (*MDC laat een stevige boer; Bo begint af te ruimen en MDC bekijkt haar*) Maar nu ik je zo zie, begin ik toch weer stilletjes goesting te krijgen. Wat zou je zeggen van een nummertje na mijn dutje?

BO Jij denkt aan niets anders. Mijn hoofd staat daar nu niet naar.

MDC Je hebt je hoofd daar toch niet voor nodig, poepeke. Wat je daar wel voor nodig hebt ...

BO *(met vaatwerk af in de keuken)* Mannen!

MDC *(roept haar na)* Ik ben mager en gezond als een jonge hond, poepeke!

Terwijl Bo verder afruimt en MDC in slaap valt, zien we hoe Merel met behulp van een ladder door het slaapkamerraam naar binnen klimt en zich, duidelijk genietend van wat ze denkt dat nog komen gaat, in bed installeert.

MEREL Belofte maakt schuld, Emdécé. Amalia en haar moeder zijn nu toch in het ziekenhuis, dus er is niets dat ons belet om eens stevig van bil te gaan. *(ze ruikt nog eens aan de 'verse' lakens)* Bah, ik zal nooit wennen aan die frisse geur van gewassen lakens waar alle leven uit is verdwenen! *(ze gniffelt)* Wacht maar eens tot straks. *(rillend van genot kruipt ze onder de lakens)*

Bo komt nu op de tippen van haar tenen uit de keuken geslopen. Ze controleert of MDC slaapt en als ze merkt dat dat zo is, vist ze zijn sleutels uit zijn broekzak.

BO Een slaappilletje in de wijn kan wonderen doen.

Bo opent de kelderdeur, steekt de sleutels terug in de zak van MDC en sluipt dan naar beneden. Ze trekt de deur achter zich dicht. Dan gaat de tuindeur open en komt Walter binnen met een bos bloemen.

WALTER Martine? *(kijkt rond)* Waar is iedereen? *(ziet dan MDC op de zetel liggen)* Zie dat stuk onbenul daar nu eens liggen. 'Mijnheer de quizmaster'. Ze zouden die verweerde snotters eerst allemaal eens een jaar of twee in de mijn moeten steken zodat ze eens zouden leren wat werken is. Vroeger zou dat allemaal niet waar geweest zijn. *(gaat richting haldeur)* Ik ga mijn arm ziek vrouwtje eerst maar eens verrassen. *(af via haldeur)*

Als Walter door de haldeur is verdwenen, gaat de tuindeur opnieuw open en komen Amalia en Martine binnen. Martine loopt op krukken. Haar enkel zit in het gips.

AMALIA Voorzichtig, moeder. Gelukkig valt het allemaal nogal mee. Het is een schone, rechte breuk, zei de dokter.

MARTINE Ik begrijp nog altijd niet goed wat er allemaal gebeurd is. Ik moet totaal van de kaart geweest zijn.

AMALIA *(sussend)* Wat gebeurd is, is gebeurd, mama, laten we daar maar over ophouden. Jij en papa blijven voorlopig een tijdje hier. Jullie slapen in onze kamer, dat is een stuk comfortabeler, en Maarten en ik verhuizen voor een paar dagen naar het tuinhuisje. *(de telefoon gaat)* U zal zien, alles komt weer goed.

MARTINE Wij willen jullie niet tot last zijn, liefje.

AMALIA Jullie zijn ons niet tot last, mama. Integendeel, Maarten en ik zijn blij om eens een keer iets voor jullie te kunnen doen. *(neemt de telefoon op)* Hallo? ... Ah, mijnheer Lo

Caroni ... Jaja, wij zijn terug uit het ziekenhuis ... Een mooie rechte enkelbreuk ... Neenee, verder mankeert ze niets ... Jaja, moeder blijft een tijdje hier ... Wat? ... Op onze slaapkamer ... Wat zegt u? ... Wat? ... Nee, die is nog niet terug. Maar waarom vraagt u dat? (*kijkt niet-begrijpend in de hoorn*) Opgehangen. (*tot Martine*) Dat was die vriend van Maarten. Hij wou weten hoe het met je is.

MARTINE Die vond mij erg aantrekkelijk, geloof ik. Ik geloof nooit dat het een Jeanette is.

AMALIA Pas toch maar op, mama. 't Is en blijft een Italiaan.

MARTINE (*is ondertussen tot bij de zetel gesukkeld*) Arme jongen, ik hoop dat het ondertussen beter gaat me je migraine. Die van mij is al genezen. Ik zeg, die van mij is al genezen.

AMALIA (*is bij hen gekomen; vertederd*) Slaapt mijn lief caboterwoterke? Maak hem maar niet wakker, mama. Hij werkt al hard genoeg voor zijn gezinnetje. Kom, moeder, ik help je naar boven. Je zal wat rust goed kunnen gebruiken na al die gebeurtenissen van vandaag. (*Martine en Amalia af langs haldeur*)

Op dat moment, of iets eerder, gaat de slaapkamerdeur open en stormt Walter binnen. Hij denkt dat het Martine is die onder de lakens ligt.

WALTER (*begint te zingen*) 'Ik geef je een roosje, mijn roosje, ik geef je een roos elke dag ...' (*hij gooit de rozen op bed en springt er dan als een volleerd gymnast achteraan.*)

MEREL (*van onder de lakens*) Pak me dan, als je kan!

Op het moment dat Merel van onder de lakens tevoorschijn kruipt, komen Martine en Amalia de slaapkamer binnen.

WALTER Merel?!

MARTINE (*ontzet*) Walter! Ik zeg, Walter!

AMALIA (*ook ontzet*) Papa!

MEREL Oeioeioei.

WALTER (*draait zich om*) Martine!

MARTINE Walter, wat doe jij met de poetsvrouw van ons Amalia in bed? Ik zeg ...

MEREL Ik ben geen poetsvrouw.

AMALIA Zwijg!

WALTER (*springt uit bed*) Het is niet wat je denkt, Martine, ik kan het uitleggen.

MARTINE (*woest*) Ik kan het uitleggen ik kan het uitleggen. Terwijl ik in het ziekenhuis ben, lig jij hier te rolbezemen met de eerste de beste goedkope del! (*met haar kruk als wapen drijft ze Walter naar het raam*)

MEREL Ik ben geen goedkope del! En zeker niet de eerste de beste.

AMALIA Zwijg!

MARTINE Hier ga je niet goed van zijn, Walter! (*duwt met haar kruk tegen de borst van Walter; deze wankelt verder achteruit*) Ik zeg, hier ga je niet goed van zijn.

WALTER Nee, niet doen! (*... maar het is te laat en met een afgrijselijke doodscreet valt Walter Gijbers door het open raam naar beneden*)

AMALIA Papa!

MARTINE Walter!

Amalia en Martine haasten zich naar beneden. Merel gooit de bloemen door het open raam en doet daar nog wat scheldwoorden bovenop.

MEREL Eigen schuld, oude geilaard! Viespeuk! Kinderverkrachter!

MDC is, ondanks de slaappil, wakker geworden van al dat lawaai. Walter komt door de tuindeur naar binnen gezwalpt.

MDC (*slaapdrongen*) Wat gebeurt er hier allemaal? (*ziet Walter*) Aha, vader, goed dat ik u zie. Ik moest u nog zeggen dat Amalia en haar moeder naar het ziekenhuis zijn. Uw vrouw heeft een klein accidentje gehad. (*Walter stort bewusteloos neer, niet door de mededeling, maar door de gevolgen van de val uit het raam*) Maar het is niet zo erg, hoor.

Amalia en Martine komen door de haldeur naar binnen 'gestormd', voor zover de toestand van Martine dat toelaat.

MARTINE Walterke, schatje, het was niet zo bedoeld. Ik zeg, het was niet zo bedoeld.

AMALIA Papa toch! (*beide vrouwen knielen bij Walter neer*)

MDC Wat is er met hem?

MARTINE Hij is uit het raam gevallen.

AMALIA Gevallen? U hebt hem geduwd, moeder.

MDC (*terzijde*) Ik moet zeggen dat ze plots een heel stuk in mijn achting gestegen is.

AMALIA Maarten!

MDC Sorry.

MARTINE Hij lag met Merel in bed.

MDC (*gealarmeerd*) Met Merel?

AMALIA Ik begrijp er niets meer van. Ze is toch lesbisch.

MDC (*voorzichtig*) Het zal een misverstand zijn, boelie. Ze zal wel gedacht hebben dat jij in bed zou liggen en ze zal het nog een tweede keer hebben willen proberen.

AMALIA (*bijna overtuigd*) Denk je dat echt?

MDC (*zelfzekerder*) Ik ben er bijna zeker van.

AMALIA (*nadenkend*) Of ze moet gedacht hebben dat ... (*kijkt MDC aan; deze begint lichtjes te panikeren*) ... dat mama daar zou liggen. Misschien is ze ook verliefd op haar.

MDC (*opgelucht*) Zou je denken? Dan moet ze toch wel heel gek zijn.

MARTINE (*scherp*) Je bent bedankt. Jullie zouden me beter helpen om Walter op de zetel te leggen in plaats van daar staan te leuteren over de seksuele afwijkingen van jullie poetsvrouw.

MDC, Martine en Amalia leggen Walter op de zetel.

AMALIA Dat gedoe met Merel staat me niks aan. Ik vind dat we haar moeten ontslaan, Maarten. Nu.

MARTINE Verstandig. Ik zeg, verstandig. Wat zeg ik? Ik zeg, héél verstandig.

MDC Tja, ik weet toch niet of dat echt wel zo verstandig is.

AMALIA Vind jij dit normaal gedrag voor een poetsvrouw?

MDC Euh ... nee.

AMALIA Wel dan?

MDC (*zucht*) Goed dan. ... Ga jij het haar zeggen?

AMALIA Is dat niet iets wat we samen moeten doen? Ik wil niet het risico lopen om nog eens door haar besprongen en bepoteld te worden.

MDC (*pruttelt nog wat tegen*) Moeten we niet bij je vader blijven? Of hem naar het ziekenhuis brengen?

MARTINE Gaan jullie maar. Ik hou Walter wel in de gaten. 't Zal zo erg wel niet zijn. Onkruid vergaat niet.

MDC (*met tegenzin*) Vooruit dan maar.

AMALIA Kom. (*trekt MDC mee door de haldeur*)

MEREL (*is ondertussen verslagen op het bed gaan zitten*) Shit, shit, shit.

WALTER (*is nu bij gekomen*) Ik ... ik kon er niets aan doen, Martine. Ik dacht dat jij in bed lag.

MARTINE Maar had Emdécé jou dan niet verteld dat we naar het ziekenhuis waren?

WALTER Nee, die lag te slapen. (*realiseert zich nu wat Martine gezegd heeft*) Het ziekenhuis? Wat deden jullie daar?

MARTINE (*toont fier haar enkel*) Ik ben ook uit het slaapkamerraam gevallen.

WALTER Wat zeg je?

MARTINE Ik zeg, ik ben ook uit het slaapkamerraam gevallen, maar het is niet zo erg.

WALTER Je had dood kunnen zijn. Arm schatje! (*ze omhelzen elkaar*)

MARTINE Ach, ik wist wel dat ik jou kon vertrouwen.

Amalia en MDC zijn nu bij Merel op de slaapkamer gekomen. De volgende scène wordt min of meer simultaan gespeeld.

AMALIA Maarten en ik hebben besloten om je te ontslaan, Merel. Je krijgt nog drie maanden loon uitbetaald maar we willen dat je vandaag nog vertrekt.

MEREL Maar ... maar ... (*ze begint te janken*)

WALTER Ik heb hoofdpijn en dorst, Martine.

MDC Tranen zijn heet, maar helpen geen reet.

MARTINE Ik zal je wel een glas water gaan halen, zoetje. (*Martine gaat naar de tafel en schenkt een glas water in*)

MEREL (*nog steeds jankend, terwijl ze met een beschuldigende vinger naar MDC wijst*) Ik kwam voor hem, niet voor u, ik ben helemaal niet lesbisch, Emdécé en ik hebben een relatie!

MARTINE (*in zichzelf*) Ik zal er maar wat van die colalala indoen. Ik zeg, ik zal er maar wat van die colalala indoen. Wat helpt tegen migraine, helpt ook tegen gewone hoofdpijn. (*ze doet dit*)

MDC Jij vals loeder! (*tot Amalia*) Ze liegt, boelie, dat begrijp je toch wel.

AMALIA Natuurlijk liegt ze.

MEREL Ik lieg niet! Hij heeft me beloofd om met me te trouwen.

MDC Doe toch niet zo belachelijk, Merel.

MEREL *(tot Amalia)* U moet me geloven!

MARTINE Drink jij dit maar eens lekker op, dan zal je je onmiddellijk een heel stuk beter gaan voelen. En dan ga ik ondertussen in de keuken kijken of ik nog iets te eten voor je kan vinden, goed? *(Martine af naar de keuken en Walter drinkt)*

AMALIA Waarom zou ik jou geloven, meisje? Mijn Maarten zou zoiets nooit doen, en al zeker niet met zo een schraal scharminkel zoals jij. Ik weet welk spelletje jij speelt. Je probeert hem te beschuldigen omdat je mij niet kan krijgen, maar dat pakt hier geen verf.

MEREL Maar hij bedriegt u, de gemene rotzak.

AMALIA Zo is het genoeg, juffrouw Flipkens. Dat soort scheldpartijen duld ik niet in mijn huis. Ik wil dat u nu onmiddellijk uw spullen pakt en vertrekt, anders zal ik de politie waarschuwen.

MEREL Ik haat jullie, allebei. *(tot MDC)* Wacht maar hufter, jou krijg ik nog wel. *(Merel wenend naar beneden)*

WALTER *(staat recht en kijkt verwilderd om zich heen; de 'colalala' begint duidelijk te werken)* Merel!

Bo komt voorzichtig om zich heen kijkend uit de kelder en doet de deur weer behoedzaam dicht.

AMALIA Hoe durft dat kind jou te beschuldigen! Jij zou zoiets nooit doen, hè boelie?

MDC Natuurlijk niet, boelie. *(ze kussen elkaar)*

WALTER Ik wil Merel!

Op dat moment komt Merel door de haldeur naar binnen om haar spullen te pakken. Walter krijgt haar in de gaten.

AMALIA Aha, er zit toch nog leven in.

WALTER *(geil)* Merel! Mereltje! Ik wil je naaien, Mereltje! Kom hier! Kom, kom, kom! *(hij begint wild schreeuwend achter haar aan te rennen; Merel weet niet wat haar overkomt en vlucht weg voor de geile Walter)*

BO O jee, is het weer van dat?

MARTINE *(komt uit de keuken)* Walter!

WALTER Merel, ik wil je! Nu! Kom hier!

Gealarmeerd door het lawaai komen MDC en Amalia vliegensvlug naar beneden.

MEREL Help! Help! Hij is zot geworden.

MARTINE Doe iets! Emdécé! (*MDC gaat achter Walter aan; het wordt een wilde achtervolging*)

WALTER Mereltje, kom hier! Ik wil je vertellen wat ik allemaal zie. Ik zie overal sterretjes en bellen en toeters en blauwe zwaailichten ...

MARTINE Blauwe zwaailichten? Ik zeg, blauwe zwaailichten?

BO Dat zal zijn geweten zijn dat vanuit zijn onderbewuste spreekt.

MDC Zijn geweten? Die ouwe rukker heeft geen geweten.

Tenslotte neemt MDC een fles van tafel en hiermee slaat hij Walter op het hoofd. Deze valt (opnieuw) bewusteloos neer. Martine en Amalia snellen naar hem toe.

AMALIA Wat heeft die nu gekregen?

MDC Ik weet het niet.

MEREL De duivel is in hem gevaren.

MARTINE Walter! Walterke! Ik zeg, Walter, Walterke!

BO Hopelijk heb je niet te hard geslagen. Hij zou er een hersenbeschadiging aan over kunnen houden.

MDC Dat lijkt me nogal moeilijk.

AMALIA (*scherp*) Wat bedoel je?

MDC Niets, niets.

MARTINE (*weifelend*) Het zal toch niks te maken hebben met de colalala die ik hem gegeven heb. Ik zeg ...

MDC (*vliegt uit*) Wat heb jij hem gegeven, trien?

AMALIA (*schreeuwt*) Schreeuw niet zo tegen haar! (*tot Martine*) Wát hebt u hem gegeven, moeder?

MARTINE Colalala.

AMALIA (*verwonderd*) Colalala? Uw medicamenten voor uw waanvoorstellingen?

MARTINE Wat bazel je toch. Colalala is iets tegen migraine, Emdécé gebruikt dat. En omdat Walter kloeg over hoofdpijn ...

AMALIA *(verwonderd tot MDC)* Sinds wanneer heb jij last van migraine?

MARTINE Sinds Ben verdwenen is.

AMALIA Waarom heb je me daar nooit iets van gezegd?

MDC Ik wou je niet ongerust maken.

AMALIA En wàt gebruik jij daarvoor?

BO Colalala.

MDC Je kan dat ... euh ... alleen op voorschrift krijgen. Het is niet geschikt voor iedereen.

AMALIA Dat hebben we gezien, ja.

MDC Ik denk dat we hem best even boven op bed leggen. Als hij bijkomt van de slag met de fles zal de colalala wel uitgewerkt zijn. Vooruit, Bo, help me eens een handje. *(MDC en Bo sleuren Walter naar boven)*

MARTINE Voorzichtig, doe hem geen pijn. Ik zeg, doe hem geen pijn. En stoot zo niet met zijn hoofd tegen de deuren.

MEREL Misschien moet hij genaaid worden?

MARTINE *(kwaad)* Ik wil het woord naaien hier niet meer horen.

AMALIA *(tot Merel)* Bemoei jij je er niet mee. Jij bent ontslagen. Mijn huis uit, jij vals piskieken!

MEREL Ik haat jullie allemaal, stelletje hypocriete rotzakken. Wacht maar, ik zal mij wreken en mijn wraak zal zoet zijn.

AMALIA Buiten! *(Merel woedend en wenend af; tot Martine)* En vertel me nu maar eens wat dat allemaal is met die colalala.

MARTINE Hij heeft me dat toch allemaal zelf verteld van die migraine.

AMALIA En waarom zegt die Italiaan dan dat colalala de medicatie is voor uw psychose?

MARTINE *(niet begrijpend)* Mijn wat?

AMALIA U heeft geen psychose? U denkt niet dat u een vliegende fee bent?

MARTINE *(verbijsterd)* Huh? Ik zeg, huh? Een vliegende fee? Ik?

AMALIA Waarom heeft Emdécé dat dan gezegd? En waarom heeft hij dan gezegd dat u dat tegen hem gezegd hebt?

MARTINE Kindje, ik weet het niet. Ik begrijp er niets van. Ik zeg, ik begrijp er niets van.

AMALIA U gebruikt ook geen colalala?

MARTINE Nee. 't Is te zeggen. Ik zeg, 't is te zeggen. Ik heb het daarstraks eens geprobeerd omdat ik hoofdpijn had.

AMALIA En hielp het?

MARTINE Ik voelde mij toch heel goed ... *(nadenkend)* voor zover ik mij kan herinneren.

Ondertussen hebben MDC en Bo Walter op het bed gelegd en zijn ze weer beneden gekomen.

AMALIA *(koeltjes, tot MDC)* Waarom lieg jij tegen mij?

MDC Huh?

AMALIA Waarom zeg jij tegen mij dat moeder tegen jou gezegd heeft dat ze aan waanvoorstellingen lijdt terwijl dat niet zo is.

MARTINE Dat zou ik ook wel eens willen weten.

MDC Maar boelie, dat was alleen maar om ... om ... om TLC te misleiden. Hij zit achter jouw moeder aan en ik wou haar beschermen tegen zijn avances. Je weet toch ook dat je vader daar niet mee opgezet is. Dus vertelde ik hem dat ze een beetje gek is.

AMALIA *(volledig overtuigd)* Ach, jij kan toch zo attentvol zijn.

MARTINE Ja, hè. *(geeft hem een kneepje in de wang)* Merci, jongen. Hoe is het trouwens met Walter?

Ondertussen is TLC langs de ladder door het open raam naar binnen geklommen.

BO Hij is heel rustig nu.

MDC Straks is alles vergeven en vergeten.

MARTINE Ik ga nog even kijken. Ik zeg ...

AMALIA Ik loop even mee, moeder. *(Amalia en moeder via haldeur af)*

TLC Oh, bjoetifoel leejdie, ik wil u kussen zoals u nog nooit gekust bent. Laat mij beginnen met uw schattig verongelukt enkeltje.

TLC springt op het bed en begint de voeten van Walter wild te kussen. Deze schiet wakker, weet niet wat hem overkomt en begint te krijsen als een gekeeld varken. Gealarmeerd door het gekrijs van Walter spurten ook Bo en MDC naar boven.

AMALIA *(komt op dat moment de slaapkamer binnen)* Wat doet u hier?

TLC Ik kuste hem.

AMALIA Wat?

MARTINE Viezerik! Ik zeg, viezerik!

TLC *(tot Martine)* Maar het was een vergissing. Ik dacht dat u het was, bjoetifoel leejdie.

MARTINE Wat?

AMALIA Wat?

WALTER Wat?

MARTINE Ik zeg, wat?

TLC Wij houden van elkaar, de bjoetifoel leejdie en ik. Zij heeft mij daarstraks al eens besprongen en bijna verkracht, nu is het mijn beurt!

WALTER Wat?

MARTINE Dat is niet waar, Walter ... allez, dat denk ik toch niet.

TLC Ontken het maar niet. U bent stapelzot op mij.

WALTER *(is uit bed gesprongen, heeft de kruk van Martine genomen en drijft haar nu naar het raam)* Jij, sloerie! Terwijl ik op weg was om het shadedossier van ons huis af te handelen, ga jij van bil met die cannellonipisser!

MARTINE Het is niet wat je denkt, Walterke. *(Walter zet de kruk op haar borst...)* Niet doen! *(... maar het is te laat en met een afgrijselijke gil stort Martine opnieuw te pletter)*

MDC 1-1!

TLC *(in paniek)* Bjoetifoel leejdie! *(met een door merg en been dringende schreeuw duikt hij Martine door het raam achterna)*

WALTER Van mijn vrouw afblijven, mislukte farfalledraaier! *(en ook hij duikt met een langgerekte strijdkreet naar beneden)*

DOEK

ZESDE TAFEREEL

Walter en Martine zitten allebei aan één kant van de tafel, met de ruggen naar elkaar gekeerd. Hun beider enkels zitten in het gips en naast ieder van hen staan twee krukken. Amalia staat achter de tafel, tussen haar ouders.

WALTER Zeg maar tegen je moeder dat ik wil scheiden.

AMALIA Papa, asjeblief!

WALTER Zeg het.

AMALIA *(gaat naar haar moeder)* Onze papa zegt dat hij wil scheiden.

MARTINE Dan kan hij zeker doen en laten wat hij wil met zijn dellen. *(imiteert Walter)* ‘Merel, ik wil je!’

WALTER *(tot Amalia)* En, wat zei ze?

AMALIA *(gaat naar haar vader)* Ze zegt dat u dan zeker kan doen en laten wat u wil met uw dellen.

WALTER *(sarcastisch)* Zeg haar maar dat ik wil scheiden om haar een plezier te doen zodat ik haar niet langer in de weg loop als ze Italiaanse playboys wil verkrachten.

AMALIA Dat zegt u haar maar zelf.

WALTER Zeg het!

AMALIA *(gaat weer naar haar moeder)* Hij zegt dat hij wil scheiden om u een plezier te doen zodat hij u niet langer in de weg loopt als u Italiaanse playboys wil verkrachten.

MARTINE Zeg hem maar dat ik, zolang dat wij getrouwd zijn, nog nooit langs de pot gepist heb, hoewel ik tientallen keren de kans heb gehad.

AMALIA Jezus! *(gaat weer naar haar vader)* Ze zegt dat ze nog nooit vreemd is gegaan alhoewel ze honderden keren de kans heeft gehad.

WALTER Dat zei ze niet.

AMALIA *(vliegt uit)* Zeg, ik ben jullie gesteggel kotsbeu, horen jullie me? Stelletje kleine kinderen! *(kwaad af naar de keuken)*

Na een ongemakkelijke stilte beginnen Walter en Martine tegelijkertijd te praten. Ze zijn een beetje afgekoeld en klinken verontschuldigend.

WALTER/MARTINE Ik ... Jij ...

WALTER Zeg jij het maar.

MARTINE Neenee, zeg jij het maar. Ik zeg, zeg jij het maar.

WALTER Neenee, ga je gang.

MARTINE Neenee, ga jij je gang. Ik zeg, ga jij je gang.

WALTER (*kwaad*) Ga je gang, heb ik gezegd!

MARTINE (*ook kwaad*) Als je zo begint te schreeuwen, dan hoeft het voor mij niet meer.

WALTER Dan niet.

Walter en Martine draaien zich weer van elkaar af en gaan nukkig zwijgend met de handen over elkaar zitten mokken.

MDC (*samen met Bo op via hal- of tuindeur*) Laat ons nu maar hopen dat we de eerstvolgende jaren niet meer in dat ziekenhuis hoeven te komen. (*bekijkt Walter en Martine*) Nog altijd ruzie in het kiekenkot?

WALTER/MARTINE (*elkaar beschuldigend aanwijzend*) Hij/zij ...

MARTINE (*begint te janken*) Nog nooit heb ik naar een andere man gekeken, alhoewel ze mij op straat nu nog altijd nafluiten. Ik heb altijd alleen maar van hem gehouden, ondanks zijn verschrikkelijk moeilijk karakter. Is dat nu zijn dank voor een leven van zelfopoffering?

WALTER Jezelf geven aan de eerste de beste knoflooketer moet ik ook zien als een daad van zelfopoffering zeker?

MARTINE Het was niet met opzet, dat probeer ik je al de hele tijd te vertellen. Ik was mezelf niet. Dat moet door dat migrainepoeder van Emdécé gekomen zijn.

WALTER Migrainepoeder?

MDC Euh ... iets wat ik gebruik tegen de migraine.

WALTER Dat had ik al begrepen, ja.

MARTINE Toen ik hoofdpijn had heb ik het eens uitgeprobeerd.

WALTER (*argwanend*) Wat is dat voor een poeder?

BO Het heet colalala.

WALTER (*argwanend*) Colalala?

MDC Het is iets nieuws.

MARTINE (*enthousiast*) Je moet het opsnuiven. Ik zeg, je moet het opsnuiven.

WALTER (*bekijkt MDC nu heel argwanend*) Opsnuiven?

MARTINE Schei toch eens uit met mij altijd na te praten. Maar je kan het ook oplossen in water ... 't is te zeggen, ik heb dat toch voor jou gedaan toen je ... euh ... met je hoofd tegen die fles bent gevallen.

WALTER (*dreigend*) Opsnuiven?

MDC Ja ... euh ... dat zorgt voor een snellere opname in het bloed. (*overtuigend*) Het werkt heel efficiënt, maar euh ...

WALTER Maar?

MDC ... naar het schijnt willen er soms nog wel eens wat bijwerkingen opduiken.

WALTER Zoals?

MDC Het ... euh ... zou de goesting aanwakkeren en de potentie verhogen.

WALTER (*tot MDC*) Ik weet niet wat jij in je schild voert, knaapje, maar ik zou toch maar heel voorzichtig zijn als ik jou was, begrepen?

MDC Begrepen ... vader.

MARTINE Ben je nu nog kwaad op mij, Walter? Ik zeg ...

WALTER (*zucht*) Nee, Martine, nee. Hoe zou ik kwaad op jou kunnen blijven, mijn lief, onschuldig lammetje. (*Walter en Martine strompelen op hun krukken naar elkaar toe en omhelzen elkaar innig*)

AMALIA (*op uit keuken*) Ah, hebben ze het bijgelegd.

BO Zijn ze niet lief? Precies twee tortelduifjes.

MDC (*terzijde*) Tortelduifjes? Eerder soepkiekens, ja. Of vechthanen.

AMALIA Kunnen we dan nu gaan slapen? Het is al laat en ik denk dat iedereen wel wat rust kan gebruiken na al die vermoeiende gebeurtenissen van vandaag. Papa en mama kunnen het best in het tuinhuisje gaan slapen, zoals eerst gepland, want op die krukken geraken ze nooit boven. En hun bagage staat daar toch al.

WALTER Goed, meisje.

MDC (*stilletjes*) Prima. Dan kunnen ze zoveel 'vrijgelen' en 'kiskenzie' maken als ze zelf willen zonder het hele huis wakker te houden.

WALTER (*met vernietigende blik naar MDC*) Kom, moeder. (*Walter en Martine af via tuindeur*)

AMALIA (omhelst MDC) En dan kunnen wij op ons gemak in ons eigen bed nest maken, hè caboterke? (begint hem te kussen)

MDC Goed, boelie. Ga jij alvast maar naar boven. Ik ruim nog even op en dan ben ik zo bij je.

AMALIA Prima, boelie. (tot Bo) Ga je mee, Bo?

BO Oké. Tot morgen, broertje. (geeft hem een dubbelzinnige 'vriendschappelijke' kus) Hier, je slaapmutsje. (ze geeft hem het glas wijn met het slaapmiddel)

Amalia en Bo verdwijnen door de haldeur naar boven. MDC drinkt de rest van de wijn op en begint alles klaar te maken om nog een lijntje te snuiven.

MDC Eindelijk rust. Eindelijk alleen. Tijd dus voor een lijntje 'colalala'. Dziejeez, conservatieve oude zakken.

MDC snuift zijn lijntjes, strekt zich even uit op de zetel en valt in slaap. Amalia is ondertussen op de slaapkamer gearriveerd. Ze kleedt zich uit en maakt zich klaar voor de beloofde nacht met haar man.

AMALIA Ik wacht op je, Emdécé. Er is op deze wereld niets zo labiels en gevaarlijks als een onbevredigde vrouw. Oh, Emdéceetje, ik zal dadelijk jouw stamper van zijn opgehoopte levenssappen bevrijden en jij mag mijn dorstig viooltje eerst bevochtigen en dan besproeien. Wij tweeën, wij gaan de aardkloot even doen stoppen met draaien en wij gaan al haar bewoners doen luisteren naar onze euforische gezangen. ... Whaw! ... Nu sta ik verstomd van mezelf. Amalia, meisje, jij bent niet alleen een fantastische zangeres, jij gaat ook nog een geniale songraaitster worden. (installeert zich al heftig genietend in het bed onder de lakens)

Beneden gaat de tuindeur open en komt Merel, gewapend met een revolver, binnen. Met het wapen in aanslag sluipt ze dreigend naar de slapende MDC.

MEREL Hier ga je niet goed van zijn, etterbak! Zeg maar dag met het handje. (richt het wapen op het hoofd van MDC) Ik wens je een behouden terugreis naar de hel!

Als Merel op het punt staat om te schieten, komt Bo door de haldeur naar binnen geslopen. Ze ziet Merel met het wapen in aanslag.

BO Niet doen, Merel!

MEREL Het is zijn verdiende loon.

BO Misschien heb je wel gelijk, maar heb je al eens gedacht wat er met jou gaat gebeuren? Je gaat voor heel lang de gevangenis in, meid. Is het dat wat je wil?

MEREL Je bent zijn halfzuster niet, hè?

BO Nee.

MEREL Ben je zijn vriendinnetje?

BO Ja en nee.

MEREL (*spuwt op de grond*) Ik zou jou ook moeten doodschieten.

BO Dan zou je half de provincie moeten doodschieten.

MEREL Hoe bedoel je?

BO Wij zijn niet de enigen, Merel.

MEREL (*begint te janken*) Maar hij zou met me trouwen!

BO Doe toch niet zo naïef, kind. Hij heeft overal dellen zitten.

MEREL (*richt haar revolver op Bo*) Ik ben geen del!

BO Sorry, het was niet persoonlijk bedoeld. Hij heeft overal ‘vrouwen’ zitten.

MEREL (*richt haar revolver weer op MDC*) Reden te meer om hem af te schieten als een hond.

BO (*snel*) Niet doen! Ik heb een veel beter idee.

MEREL Oh ja? Wie ben je eigenlijk?

BO Kom maar mee, ik zal het je dadelijk wel uitleggen. (*Bo trekt Merel mee naar de kelderdeur die nog steeds open is; dan gaat ze nog even terug naar MDC en vist met een glimlach opnieuw de sleutels uit zijn zak*) Die zal ik zeker nog nodig hebben. (*dan verdwijnt ze met Merel in de kelder*)

Boven is Mita nu door het raam naar binnen geklommen.

MITA Ik wist niet dat jij zo van de ratten genaaid was, Emdécé. (*imiteert MDC*) ‘Bo is nogal op haar privacy gesteld.’ Dacht je echt dat ik daar zou intrappen? Dat simpel dutske van jou kan je misschien een oor aannaaien, maar bij mij lukt dat niet, bro. Op onze redactie hebben we trouwens uitstekende bronnen. Doe je met je halfzuster ook al die dingen die je met mij doet? Eigenlijk zou ik naar die zingende hoorndraagster van jou moeten gaan en haar alles vertellen, maar dat doe ik niet. En weet je waarom niet? Ik wil je aan me binden. Ik ben een egoïstische bitch. Je zal dus over de brug moeten komen, jongetje. (*kruipt op het bed*) Je zal me moeten nemen, nemen, nemen als ik het wil. Kom hier, lekkere beitel, laten we de pannen van het dak vrijen!

Dan zet Amalia zicht recht op in bed. Mita schrikt zich een hoedje en weet niet hoe snel ze van het bed af moet geraken.

MITA Sorry! Ik moet me ... euh ... van bed vergist hebben.

AMALIA (*onbewogen*) Doe geen moeite.

MITA Ik was maar wat hardop aan het denken.

AMALIA Is het allemaal waar?

MITA (*onschuldig*) Wat bedoel je?

AMALIA Heb jij een affaire met mijn man?

MITA (*rond de pot draaiend*) Een affaire, 't is te zeggen, we doen wel eens wat, ... (*verontschuldiging*) maar ik ben niet de enige hoor! Hij heeft er nog tientallen anderen.

AMALIA (*barst in woede uit en vliegt Mita aan*) Jij smerige pekelteef!

Amalia duwt Mita door het open raam en met een langgerekte schreeuw stort deze naar beneden. Amalia gaat jankend op het bed zitten.

Beneden is Bo ondertussen uit de kelder gekomen met een stuk touw en ze heeft MDC daarmee vastgebonden. Nu neemt ze een karaf water van de tafel en smijt het water in MDC's gezicht. Deze schiet wakker.

MDC Wat gebeurt er? (*merkt dat hij vastgebonden is*) Wat heb je gedaan? Maak me los!

BO Wat zou mijn wolfje zeggen van een stevige portie wurgseks?

MDC In godsnaam, Bo, Amalia is boven.

BO Je stelt me teleur, broertje, dat is toch lekker spannend.

MDC Maak me los.

BO Je houdt toch wel van een beetje variatie, niet?

MDC Komaan, maak me los.

BO Heb je misschien zin in een triootje?

MDC Asjeblief zeg!

Nu verschijnt Merel, gekleed als 'meesteres' en met zweepje!

BO Maak kennis met een strenge meesteres.

MDC Merel! Wat doe jij hier? (*schreeuwt*) Jij bent ontslagen! Mijn huis uit.

BO Niet zo schreeuwen, broertje, we willen het vrouwtje toch niet wakker maken, hè?

MDC (*fluistert*) Maak me los. Ik zal alles doen wat je vraagt.

MEREL Zeg: 'Mag ik u voeten likken, meesteres?'

MDC Jij bent zot, mestmormel! (*Merel slaat met het zweepje*) Au!

MEREL ‘Mag ik uw voeten likken, meesteres?’

MDC (*stilletjes*) Mag ik uw voeten likken, meesteres?

MEREL Natuurlijk mag jij mijn voeten likken, slaafje. (*tot Bo*) Dit is echt gaaf. (*doet haar schoenen uit en laat MDC haar voeten likken*) Ik had toch nog drie jaar loon tegoed, of niet?

MDC (*schreeuwt*) Drie maanden!

MEREL (*geeft weer een klap met de zweep*) Drie jaar.

MDC (*machteloos van woede*) Drie jaar, ja. Maak me nu los.

Amalia staat op van het bed en gaat naar beneden. Mita komt door de tuindeur naar binnen gehinkt.

MITA Wat is er hier aan de hand?

MDC Godzijdank, Mita! Bel de politie. Die gestoorde teven hebben me vastgebonden.

MITA Zou ik dat wel doen?

MDC Mita!

MITA Misschien heb ik wel zin in een quatrootje.

MDC Godverdomme, jij opgebruikte geitenkut!

BO Oh, wat zijn we weer lief.

MITA Een quatrootje met een gezonde dosis plasseks. (*Mita hurkt nu boven het gezicht van MDC; de vrouwen lachen*)

MDC Ga weg, del! Amalia! Help! Help! Amalia!

Amalia komt door de haldeur binnen.

AMALIA (*toonloos*) Door het raam met hem.

MDC/BO/MITA/MEREL (*schrikken*) Amalia!

AMALIA (*schreeuwt*) Door het raam met hem!

MDC Nee!

AMALIA Doe het! Nu!

MEREL Joepie!

De dames sleuren de geboeide MDC door de haldeur naar boven. Door de tuindeur komen Walter en Martine, allebei in nachtkledij en op krukken, naar binnen.

MARTINE Kom toch terug naar bed, Walter. Ik zeg ...

WALTER Ik wil weten wat dat lawaai allemaal betekent.

MARTINE Misschien vieren ze Amalia's thuiskomst.

WALTER Dat kan wel zijn maar dat wil nog niet zeggen dat ze tekeer moeten gaan als een kudde tochtige olifanten. Wat moeten de burens wel niet denken.

MARTINE *(terzijde)* Ik wou dat wij eens wat meer tekeer gingen als een kudde tochtige olifanten.

WALTER *(ziet de coke liggen)* Wat is dit verdomme?

MARTINE Ah, dat is zijn colalala.

WALTER Zijn colalala? *(proeft even)* Dat is godverdomme cocaïne!

MARTINE Zijn dat drigs, Walter? Ik zeg, zijn dat drigs?

WALTER Zeker zijn dat 'drigs'. Hier gaat die godvergeten retenveger niet goed van zijn.

Boven zijn de dames een zich fel verzettende MDC door het open raam aan het flikkeren. Uiteraard stort hij met een afgrijselijke kreet te pletter. De dames juichen en rennen weer naar beneden en zo (niet zichtbaar) door de voordeur naar buiten.

WALTER Wat is dat nu weer?

MARTINE *(heeft het zweepje van Merel gevonden)* Kijk, Walter, zouden ze iemand van het circus op bezoek hebben?

WALTER *(zucht)* Ja, Martine, ze hebben iemand van het circus op bezoek.

Door de tuindeur komt TLC op 2 krukken naar binnen gestrompeld.

WALTER *(kwaad)* Wat doe jij hier nog, olijvenkaker?

TLC Ik wou niet weggaan zonder mij geëxcuseerd te hebben en zonder afscheid genomen te hebben van de bjoetifoel leejdie.

MARTINE Dat is heel vriendelijk van u, mijnheer Lo Caroni.

TLC *(begint weer warm te lopen)* Maar nu ik u zo zie in uw opwindend prachtig slaapkleed en met dat erotiserend zweepje in uw hitsige handjes zou ik best wel wat langer willen blijven.

WALTER Buiten!

Door de haldeur komen nu de dames op. Ze slepen een woedende MDC met zich mee.

WALTER Wat heeft dat te betekenen?

TLC Mita!

MITA *(snel naar TLC)* Toni!

BO Kennen jullie elkaar?

MITA *(glunderend)* Dat zal nog niet.

TLC We hebben elkaar leren kennen in Firenze, toen ze met haar school op Romereis was.

MITA *(fier)* Daar heeft hij mij binnengedaan.

MARTINE Wat is er met mijn lieve schoonzoon aan de hand? Wat zijn jullie aan het doen?

TLC Ook een openstaande rekening aan het vereffenen?

MEREL En of.

BO We zijn nog lang niet klaar.

AMALIA *(jankend naar haar moeder)* Hij bedriegt me langs alle kanten, moeder.

MARTINE Dat komt ervan. Ik heb je toch altijd al voor hem gewaarschuwd. *(Amalia begint nog harder te janken)*

WALTER *(tot Bo)* Wacht, ik doe mee. *(neemt het zakje coke)* Hier, neem nog wat colalala. *(stopt een handvol colalala in MDC's neusgaten)*

MDC Stop! Je weet zeker niet wat dat spul gekost heeft, ouwe bastaard!

WALTER Je zou toch eens wat beter op je woorden mogen letten. En dat voor een quizmaster. *(schudt de rest van de coke in een glas water en kapt het hele zaakje leeg in MDC's mond)* Hier sè! Dat verhoogt de goesting nog wat meer.

BO Ik heb nog een verrassing voor je, broertje.

Bo opent de kelderdeur en Ben De Caboter (BDC, Bédécé), de verdwenen broer van MDC komt tevoorschijn. Hij ziet er erg verwaarloosd uit, met vuile kleren, lange, vette haren en een vieze, onverzorgde baard.

MARTINE/WALTER/MITA/MEREL/AMALIA Ben!

BO *(stelt hem voor)* De verdwenen broer ... *(kust BDC)* mijn lief!

MDC Vals loeder!

MARTINE Waar ben jij zolang geweest, jongen?

AMALIA *(vol afschuw)* Toch niet in onze ... *(kijkt en wijst naar de kelder)*

BDC Mijn broertje had weer eens geld nodig, zoals altijd, om zijn uitspattingen en zijn gokverslaving te kunnen betalen, en ik, stommerik die ik was, had hem verteld van het fantastische format dat ik had bedacht.

MEREL ‘Het verstand van Emdécé’.

BDC Correctie. ‘Het verstand van Bédécé’. En toen zag mijnheer zijn kans schoon. Op een avond is hij me thuis komen opzoeken. Hij moet me op de een of andere manier verdoofd hebben, want toen ik bijkwam zat ik hier, opgesloten in zijn speciale kelder. *(schamper)* Hij zal goed bevriend zijn geweest met Marc Dutroux.

AMALIA De smeerlap.

BDC Hij moet het format gestolen hebben en het met zichzelf in de hoofdrol verkocht hebben, want Bo vertelde me dat het één van de succesrijkste TV-programma’s ooit is geworden.

BO Toen ik naar de politie ging om te melden dat Ben verdwenen was, geloofden ze me niet en zeiden dat ze niks konden doen en dat hij waarschijnlijk vrijwillig was weggegaan of om een of andere reden was gevlucht.

MARTINE Arm kind. Ik zeg, arm kind.

BO Ik heb overal gezocht. Ik was wanhopig. Ik kende Ben nog maar pas en wist niet wie zijn vrienden waren. Geen moment heb ik gedacht dat zijn broer iets met zijn verdwijning te maken kon hebben, al vond ik het wel vreemd dat hij me nooit wou ontvangen om over Ben te praten, maar meer heb ik daar niet achter gezocht. Tot ‘Het verstand van Emdécé’ op TV begon te verschijnen. Ben had me al verteld dat hij een concept had uitgedokterd waarvoor de TV-stations in de rij zouden staan. Ik begon te twijfelen. Ik begon MDC te volgen, ik ontdekte zijn zwakke plek ...

MITA Vrouwen.

BO ... en besloot om daar gebruik van te maken. Ik liet me op het juiste moment, toen Amalia op tournee was -sorry, Amalia- door hem versieren. Zo geraakte ik hier binnen.

WALTER Dan was die anonieme brief dus van jou?

BO Ja.

AMALIA Welke brief?

BO *(tot Amalia)* Ik schreef een brief naar je ouders waarin ik vertelde dat Emdécé rotzooide met andere vrouwen en dat ze, als ze me niet geloofden, vandaag maar eens moesten komen kijken.

WALTER En dat deden we.

BO Zo kon ik mij voor zijn halfzuster uitgeven en kreeg ik de tijd om op zoek te gaan naar Ben. Toen ik hoorde van de kelder waar niemand in mocht komen, werd me al snel duidelijk waar hij zou kunnen zitten.

MDC Jij smerige sloerie! Je bent wel met mij naar bed geweest.

BO Dat was voor een heel goed doel.

MDC *(beschuldigend)* Je hebt ervan genoten.

BO *(spottend)* Denk je dat echt? Ik fakete, jongen. Wij vrouwen zijn daar goed in. *(instemmend gemompel van alle vrouwen)*

MEREL Inderdaad, veel lol was er bij hem niet aan.

AMALIA Gelukkig! Dan ligt het dus niet aan mij dat ik er helemaal geen plezier aan beleefde.

MDC *(schreeuwt van onmacht)* Smerige teven!

MITA Dan zou je eens een nachtje moeten doorbrengen met Toni. 't Is wel al heel lang geleden, maar ik herinner het mij nog alsof het gisteren was. *(smelt)* Fantastisch!

TLC *(glunderend)* Ja, hè?

MARTINE *(geïnteresseerd)* Is dat echt? *(vernietigende blik van Walter)* Sorry.

AMALIA Of met Sergio.

MDC *(woedend)* Wie is Sergio?

AMALIA *(luchtig)* Oh, gewoon een collega uit de showbizz. *(dromend)* Een echte womanizer.

MARTINE Woont die hier in de buurt? Ik zeg ...

WALTER Martine!

MEREL (tot BDC) En al die maanden heb jij hier in de kelder gezeten?

BDC Ja. Eén keer per dag bracht hij me te eten en te drinken.

AMALIA Ik kan het niet geloven.

BDC Vandaag kwam hij met een voorstel. Als ik voor hem nog een geniaal format kon bedenken, dan zou hij me vrijlaten.

BO Zo kon hij zijn schulden aan TLC afbetalen.

MEREL Ik had hem moeten doodschieten.

AMALIA Dat zou jammer geweest zijn van de kogel.

BO We hebben iets beters voor hem.

MITA (tot BDC) Zou je het gedaan hebben, iets nieuws bedenken?

BDC Ik zou het gedaan hebben. Of beter gezegd, ik heb het gedaan.

TLC Hoe bedoel je?

BDC Ik heb een nieuw format bedacht.

MITA Vertel, vertel.

BDC Het heet 'Big Brother is een Mol'.

MEREL En waarover gaat het?

BDC Een man die zijn vrouw en andere vrouwen bedriegt wordt opgesloten ...

BO ... in een kelder ...

MEREL ... en op water en brood gezet ...

TLC ... tot al zijn schulden zijn betaald ...

BDC ... ook die aan zijn broer ...

AMALIA ... en ook die aan zijn vrouw ...

BO ... en ook die aan zijn halfzus ...

BDC ... tot de vrouwen akkoord gaan ...

BO ... unaniem ...

BDC ... om hem vrij te laten ...

ALLE VROUWEN ... nooit!

Terwijl de vrouwen MDC vastgrijpen, valt het

DOEK

Of ... terwijl de dames MDC vastgrijpen en in de kelder gooien, stapt er plots een meisje binnen.

ZOE Hallo! De deur stond open, dus ...

AMALIA Wie bent u?

ZOE Ik ben op zoek naar MDC. Ik ben Zoë, zijn halfzus.

DE VROUWEN Nee!

DOEK

VAN DEZELFDE AUTEUR

KOMEDIES EN KLUCHTEN

- ☉ 'Kabaal in de kleedkamer' (2006), een klucht voor 6 mannen en 4 vrouwen
 - ☐ *Drie actrices willen elk de hoofdrol in de nieuwe productie 'Zomaar een vrouw'. Maar als drie vrouwen vechten om een been ... gaat de sullige toneelmeester Peterke Impanis er dan mee heen?*
- ☉ 'Gevangene ontsnapt' (vrouwenversie-2005), een klucht voor 5 vrouwen en 3 mannen
 - ☐ *Liesje Verelst slaagt er als eerste in te ontsnappen uit de plattlandsgevangenis waar Freya De Bleekere directrice is. Maar dan slaan Amor en Murphy toe.*
- ☉ 'Vandenborre' (2005), een kluchtige komedie voor 4 vrouwen, 5 mannen en een paar kinderen
 - ☐ *Het gaat niet goed met Karel Schotte. Hij blijkt te lijden aan het 'Syndroom van Vandenborre'. Maar als hij ontwaakt ziet de wereld er plots weer heel wat aantrekkelijker uit. Maar schijn bedriegt.*
- ☉ 'Gevangene ontsnapt' (mannenversie-2003), een klucht voor 3 vrouwen en 5 mannen
 - ☐ *Bert Verelst slaagt er als eerste in te ontsnappen uit de plattlandsgevangenis waar Fernand De Bleekere directeur is. Maar dan slaan Amor en Murphy toe.*
- ☉ 'Het Principe' (2002), een satire in 3 taferelen voor 1 man of voor 3 mannen
 - ☐ *Eugène Daniëls, de megalomane burgemeester-volksvertegenwoordiger van een klein dorp zet zichzelf te kakken.*
- ☉ 'De naam van de jonge hondjesmoordenaar' (2001), een spannende klucht voor 3 vrouwen en 6 mannen
 - ☐ *De beroemde speurder Daniël Poiseau is overspannen en rust uit in het klooster van Père Joseph en de zijnen. Daar wordt hij echter geconfronteerd met verdwenen manuscripten en met de jonge-hondjesmoordenaar waar hij al zo lang tevergeefs naar op zoek was.*
- ☉ 'Met twee aan zee' (2000), een komedie voor 4 vrouwen en 3 mannen
 - ☐ *Persoonsverwisselingen, hartzeer, bedrog, chantage ... en meer van dat fraais in het appartementje van de broertjes Flerackers.*
- ☉ 'Anders bekeken' (1999) een soms bittere komedie voor 5 vrouwen en 8 mannen of voor 6 vrouwen en 7 mannen

- *Toneelvereniging 'Spel na Arbeid' bestaat 75 jaar en meent dat historisch feit te moeten vieren met een voorstellingenreeks van 'De getemde feeks'. Jammer genoeg ligt zowat iedereen met zowat iedereen overhoop.*

TOONEELSPELEN

- ⊖ 'Zielsverduistering' (2008), een vlaamse 'griekse tragedie' voor 3 vrouwen en 5 mannen (en eventueel 1 kind)
 - *Manon, een jonge, hoogzwangere vrouw, pleegt zelfmoord. Waarom?*
- ⊖ 'Sterrenslag' (2006), een modern kerstspel (openlucht of zaal) voor een onbeperkt aantal deelnemers
 - *Een jonge, 'illegale' vrouw moet bevallen. Een oude man geeft haar onderdak. De politie arresteert hen. Een cameraploeg van het populaire programma 'Sterrenslag' volgt de gebeurtenissen.*
- ⊖ 'Het Zelfmoordbos' (2004), een toneelspel voor 5 vrouwen en 7 mannen of voor 7 vrouwen en 5 mannen
 - *Al eeuwenlang trekken mensen naar het mythische eiland Hades om er een einde te maken aan hun leven. Touroperator AdMortem heeft een gat in de markt ontdekt en organiseert one-waytrips voor kandidaat-zelfmoordenaars.*
- ⊖ 'Opgestropt' (2002), een eenakter voor 3 vrouwen en 1 man of voor 2 vrouwen en 2 mannen
 - *Na een zwaar ongeval revalideert Eliam in het ziekenhuis. Hij krijgt er het bezoek van Judith, zijn ex-vriendin.*
- ⊖ 'Predik niet' (2000), een eenakter voor 2 vrouwen, 2 mannen en koor, gebaseerd op teksten uit 'Prediker', 'Spreuken' en 'Hooglied'
 - *Een man en een vrouw zijn aan het einde van hun relatie gekomen, een jongen en een meisje staan aan het begin van de hunne.*
- ⊖ 'Varkensgebraad en kerstkroketten', (2000) een soms wrange monoloog in 2 taferelen voor 1 man
 - *Adam is losgeslagen, op de vlucht gedreven door zijn angsten die verpakt zijn in ongecontroleerde woede en misplaatste arrogantie. Tien jaar later heeft hij een gepaste weg naar zelfaanvaarding gevonden.*

Luuk Hoedemaekers
Houbornstraat 9
3960 Bree
0479/61.93.10
luukhoedemaekers@gmail.com
www.luukhoedemaekers.be